

Svensk utgåva

Lagstiftning

Innehållsförteckning

I Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk

- ★ **Kommissionens förordning (EG) nr 883/2001 av den 24 april 2001 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 1493/1999 när det gäller handeln med produkter inom vinsektorn med tredje land** 1
- ★ **Kommissionens förordning (EG) nr 884/2001 av den 24 april 2001 om tillämpningsföreskrifter för följedokument vid transport av vinprodukter och för register som skall föras inom vinsektorn** 32
- ★ **Kommissionens förordning (EG) nr 885/2001 av den 24 april 2001 om ändring av förordningar (EEG) nr 3201/90, (EG) nr 1622/2000 och (EG) nr 883/2001 om tillämpningsföreskrifter för den gemensamma organisationen av marknaden för vin, beträffande viner med ursprung i Kanada för vilka benämningen "Icewine" får användas** 54

I

(Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk)

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 883/2001

av den 24 april 2001

om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 1493/1999 när det gäller handeln med produkter inom vinsektorn med tredje land

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1493/1999 av den 17 maj 1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för vin ⁽¹⁾, ändrad genom förordning (EG) nr 2826/2000 ⁽²⁾, särskilt artikel 1.3, artikel 46, samt artiklarna 59.3, 60.4, 61.4, 63.8, 64.5 och 68.3 i denna, och

av följande skäl:

- (1) I avdelning VII i förordning (EG) nr 1493/1999 fastställs allmänna regler för handeln med tredje land och i övrigt hänvisas till de tillämpningsföreskrifter som kommissionen skall anta.
- (2) Fram till nu har tillämpningsföreskrifterna varit spridda i olika förordningar. Det är av intresse för såväl de ekonomiska aktörerna i gemenskapen som för de myndigheter som skall tillämpa gemenskapens regelverk att samtliga bestämmelser samlas i en enda text och att kommissionens förordningar angående de områden som härmed kommer att omfattas av denna förordning upphör att gälla, närmare bestämt förordning (EEG) nr 3388/81 av den 27 november 1981 om särskilda tillämpningsföreskrifter om import- och exportlicenser inom vinsektorn ⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2739/1999 ⁽⁴⁾, förordning (EEG) nr 3389/81 av den 27 november 1981 om närmare bestämmelser om exportbidrag inom vinsektorn ⁽⁵⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2730/95 ⁽⁶⁾, förordning (EEG) nr 3590/85 av den 18 december 1985 om det intyg och den analysrapport som krävs för import av vin, druvsaft och druvmust ⁽⁷⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr

960/98 ⁽⁸⁾, förordning (EG) nr 1685/95 av den 11 juli 1995 om upprättande av ett system för utfärdande av exportlicenser inom vinsektorn och ändring av förordning (EEG) nr 3388/81 om särskilda tillämpningsföreskrifter om import- och exportlicenser inom vinsektorn ⁽⁹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2512/2000 ⁽¹⁰⁾, samt förordning (EG) nr 1281/1999 av den 18 juni 1999 om tillämpningsföreskrifter för ordningen med införselpris för druvsaft och druvmust ⁽¹¹⁾.

- (3) I denna förordning bör de nuvarande reglerna ingå, samtidigt som de anpassas till de nya krav som ställs i förordning (EG) nr 1493/1999. Lagstiftningen bör vidare ändras så att den blir enhetligare och enklare och så att vissa brister kan åtgärdas.
- (4) I kommissionens förordning (EG) nr 1291/2000 ⁽¹²⁾ fastställs gemensamma tillämpningsföreskrifter för systemet med import- och exportlicenser och förutfastställdeslicenser för jordbruksprodukter. Tillämpningsföreskrifterna bör kompletteras med särskilda föreskrifter för vinsektorn, särskilt beträffande inlämning av ansökningar och vilka uppgifter som skall anges i licensansökningarna och i licenserna.
- (5) Enligt artikel 59.1 i förordning (EG) nr 1493/1999 skall en importlicens visas upp vid import till gemenskapen och en exportlicens visas upp för rätt till exportbidrag.
- (6) Med hänsyn till de eventuella förändringar av alkoholhalten som kan uppstå under längre transporter, särskilt när produkterna lastas och lossas, bör en tolerans införas utöver den felmarginal som redan ingår i den analysmetod som används med tillämpning av kommissionens förordning (EEG) nr 2676/90 av den 17 september

⁽¹⁾ EGT L 179, 14.7.1999, s. 1.⁽²⁾ EGT L 328, 23.12.2000, s. 2.⁽³⁾ EGT L 341, 28.11.1981, s. 19.⁽⁴⁾ EGT L 328, 22.12.1999, s. 60.⁽⁵⁾ EGT L 341, 28.11.1981, s. 24.⁽⁶⁾ EGT L 284, 28.11.1995, s. 6.⁽⁷⁾ EGT L 343, 20.12.1985, s. 20.⁽⁸⁾ EGT L 135, 8.5.1998, s. 4.⁽⁹⁾ EGT L 161, 12.7.1995, s. 2.⁽¹⁰⁾ EGT L 289, 16.11.2000, s. 21.⁽¹¹⁾ EGT L 153, 19.6.1999, s. 38.⁽¹²⁾ EGT L 152, 24.6.2000, s. 1.

- 1990 om fastställande av gemensamma analysmetoder för vin ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1622/2000 ⁽²⁾.
- (7) Licenserna måste innehålla ett visst minimum av uppgifter för att systemet med licenser skall fungera. Det är således nödvändigt att den berörda aktören underrättar den myndighet som är behörig att utfärda licenserna om produktens ursprungs- eller bestämmelse-land. Aktören bör även, på vissa villkor, få begära ändring av ursprungs- och bestämmelse-land.
- (8) Mot bakgrund av de erfarenheter som gjorts bör det tillåtas att en och samma licens omfattar undernummer i Gemensamma tulltaxan för såväl koncentrerad druvsaft och druvmust, som icke-koncentrerad druvsaft och druvmust och vin av färska druvor.
- (9) Licensernas giltighetstid måste fastställas med beaktande av praxis och leveranstider inom den internationella handeln. För exportlicenser bör giltighetstiden vara kortare för att motverka spekulation i samband med licensansökningar.
- (10) Enligt artikel 59.2 tredje stycket i förordning (EG) nr 1493/1999 skall licenserna utfärdas på villkor att det ställs en säkerhet, som helt eller delvis skall förverkas om transaktionen inte genomförs eller endast genomförs till en del. Det bör fastställas ett belopp för denna säkerhet.
- (11) För att ge kommissionen möjlighet att överblicka utvecklingen inom handeln är det nödvändigt att medlemsstaterna regelbundet meddelar för vilka kvantiteter och produkter de har utfärdat importlicenser. Uppgifterna bör lämpligen lämnas varje vecka och i enlighet med en mall. För att uppnå en god förvaltning av vinmarknaden är det dock nödvändigt att medlemsstaterna omgående underrättar kommissionen om ansökningarnas omfattning är sådan att det finns risk för störningar på marknaden.
- (12) I artikel 63.7 i förordning (EG) nr 1493/1999 föreskrivs att exportlicenserna skall användas för att säkerställa att de skyldigheter iakttas som följer av de handelsavtal som ingåtts inom ramen för Uruguay-rundan. Det finns följaktligen anledning att upprätta ett särskilt förfarande för inlämning av ansökningar och utfärdande av licenserna.
- (13) De erfarenheter som gjorts när det gäller tillämpningen av ordningen för utfärdande av exportlicenser inom vinsektorn visar att det krävs en bättre fördelning av disponibla kvantiteter under hela regleringsåret för att motverka att exportmöjligheterna tar slut för tidigt. Det är lämpligt att dela upp den totala kvantiteten för ett regleringsår på två månadersperioder och att anta förvaltningsbestämmelser för varje sådan period och även bestämmelser om överföring av outnyttjade kvantiteter från en period till nästa.
- (14) För att möjliggöra en bedömning av marknadssituationen i början av regleringsåret så att exportbidragen kan fastställas till en lämplig nivå bör det fastställas en period för bedömning och föreskrivas att ansökningar om exportbidrag endast får lämnas in från och med den 16 september varje år.
- (15) Genom artikel 4 i kommissionens förordning (EG) nr 800/1999 av den 15 april 1999 om gemensamma tillämpningsföreskrifter för systemet med exportbidrag för jordbruksprodukter ⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 90/2001 ⁽⁴⁾, är det möjligt att även låta exportlicenser omfatta andra produkter än de produkter som anges i licensen, på villkor att produkterna tillhör samma produktgrupp eller produktkategori. Av proportionalitetsskäl bör även de produktgrupper som avses i artikel 4 i förordning (EG) nr 800/1999 föras till vinsektorn, för att undvika alltför stränga påföljder.
- (16) Det bör även föreskrivas att de särskilda åtgärder som kommissionen vid behov skall vidta för att säkra att de tillgängliga kvantiteterna per period iakttas, får fördelas per produktkategori och per bestämmelsezon. För att förhindra att exportörer i spekulativt syfte ansöker om mycket större kvantiteter än de behöver, eftersom detta är till skada för de aktörer som enbart ansöker om de kvantiteter de behöver, bör den kvantitet som de enskilda exportörerna kan ansöka om begränsas till de kvantiteter som finns tillgängliga för varje enskild period.
- (17) De beslut som fattas beträffande ansökningar om exportlicens bör inte meddelas de sökande förrän efter en viss bedömningsperiod. Genom denna period kan kommissionen göra en uppskattning av vilka kvantiteter ansökningarna omfattar och de kostnader som hänförs sig till dessa, samt vid behov föreskriva särskilda åtgärder för de ansökningar som är under behandling.
- (18) För att säkerställa att ordningen fungerar väl och för att motverka spekulation bör möjligheten att överlåta licenser avskaffas.

⁽¹⁾ EGT L 272, 3.10.1990, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 194, 31.7.2000, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 102, 17.4.1999, s. 11.

⁽⁴⁾ EGT L 14, 18.1.2001, s. 22.

- (19) För förvaltningen av ordningen bör kommissionen förfoga över exakta uppgifter om inlämnade licensansökningar och utnyttjandet av utfärdade licenser. För en effektiv förvaltning bör det föreskrivas att en enhetlig förlaga skall användas för meddelanden mellan medlemsstaterna och kommissionen.
- (20) I artikel 60.2 i förordning (EG) nr 1493/1999 föreskrivs att för druvsaft och druvmust, för vilka tillämpningen av Gemensamma tulltaxans tullar beror på den importerade produktens importpris, skall importpriset kontrolleras antingen genom kontroll av varje parti eller med hjälp av ett schablonimportvärde. På grund av särdragen i det nuvarande systemet för import av druvsaft och druvmust till gemenskapen, i synnerhet det faktum att importen är oregelbunden, såväl beträffande volym och periodicitet som beträffande importplats och produkternas ursprung, är det inte möjligt att beräkna schablonvärden som är representativa för att kunna fastställa det verkliga importpriset. Mot den bakgrunden bör detta pris fastställas genom kontroll av varje parti.
- (21) Det importpris som ligger till grund för de importerade produkternas klassificering i Gemensamma tulltaxan bör uppgå till priset fritt ombord för de berörda produkterna, plus kostnader för försäkring och transport till platsen för införsel till gemenskapens tullområde.
- (22) Bidragen bör fastställas med regelbundna intervall. Erfarenheterna av prisutvecklingen i den internationella handeln tyder på att det är lämpligt att fastställa bidragen minst en gång per regleringsår.
- (23) Det bör kontrolleras att de bordsviner för vilka bidrag beviljas uppfyller kvalitetskriterierna i de produktionsregioner som de kommer från och det bör åligga medlemsstaterna att se till att dessa kontroller utförs.
- (24) För att få bidrag, bör exportören vara skyldig att tillhandahålla bevis för att de aktuella produkterna uppfyller gemenskapens kvalitetsnormer och meddela det ifrågasvarande vinets ursprung och vilka kvantiteter det är fråga om till den behöriga myndigheten i medlemsstaten. Exportören skall därvid bland annat ange nummer och datum på de följedokument som föreskrivs i kommissionens förordning (EG) nr 2238/93 av den 26 juli 1993 om följedokument för transport av vinprodukter och om de register som skall föras⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1592/1999⁽²⁾. Enligt artikel 4 i förordning (EG) nr 2238/93 kan medlemsstaterna dock bestämma att dessa dokument i vissa fall inte skall utfärdas för vissa varor. För en effektiv kontroll bör denna bestämmelse inte få tillämpas när det gäller ordningen för exportbidrag.
- (25) När det gäller proviant till fartyg och flygplan, som uppfyller villkoren för exportbidrag, är det inte alltid lätt att i rätt tid skaffa fram de nödvändiga dokumenten, särskilt inte för medlemsstater som inte är producenter, eftersom det är svårt att i förväg känna till leveransdag. Hän-syn bör därför tas till att kravet på att tillhandahålla bevis, i förhållande till de små kvantiteter bordsvin som det normalt rör sig om vid dessa särskilda leveranser, kan vara en alltför stor börda för näringsidkare som inte utnyttjar det förfarande som fastställs i artikel 26 i rådets förordning (EG) nr 800/1999 eller i rådets förordning (EEG) nr 565/80 av den 4 mars 1980 om förskotts-betalning av exportbidrag för jordbruksprodukter⁽³⁾, ändrad genom förordning (EEG) nr 2026/83⁽⁴⁾.
- (26) Enligt artikel 68.1 i förordning (EG) nr 1493/1999 skall de importerade produkter som avses i samma artikel åtföljas av ett intyg och en analysrapport utfärdade av ett organ eller en myndighet som har utsetts av det tredje land där produkten har sitt ursprung. Det är nödvändigt att fastställa vilka krav som denna analysrapport skall uppfylla.
- (27) Det förefaller lämpligt att utnyttja den möjlighet som ges i artikel 68.2 b i förordning (EG) nr 1493/1999 att undanta produkter som importeras från tredje land i små behållare och i begränsade kvantiteter från kravet på ett intyg och en analysrapport. För att förenkla kontrollen kan detta villkor anses uppfyllt när det rör sig om import från tredje land vars sammanlagda årliga export till gemenskapen redan är mycket liten. För att snedvridning av handeln inte skall uppstå måste vinet i dessa fall både ha sitt ursprung i landet i fråga och importeras därifrån.
- (28) Bestämmelserna om undantag från kravet att visa upp intyg och analysrapport för vinprodukter som importeras till gemenskapen bör av harmoniseringsskäl ligga i linje med de bestämmelser i gemenskapens tullagstiftning som rör tullbefrielse och reglerna för följedokument vid transport av vinprodukter inom gemenskapen.
- (29) Vissa tredje länder, som har upprättat ett effektivt system för kontroll av vinproducenterna, vilket administre-

⁽¹⁾ EGT L 200, 10.8.1993, s. 10.

⁽²⁾ EGT L 188, 21.7.1999, s. 33.

⁽³⁾ EGT L 62, 7.3.1980, s. 5.

⁽⁴⁾ EGT L 199, 22.7.1983, s. 12.

ras av de myndigheter eller organ i de aktuella tredje länderna som avses i artikel 68.1 a i förordning (EG) nr 1493/1999, har uttryckt en önskan om att kunna tillåta producenterna att själva utfärda intyget och analysrapporten. I syfte att underlätta handeln med sådana tredje länder bör det, såvida länderna har ingått avtal med gemenskapen som innehåller bestämmelser om ett närmare samarbete om bedrägeribekämpning och såvida handelsförbindelserna med gemenskapen är goda, tillåtas att de dokument som har utarbetats av producenterna, i likhet med vad som är fallet i fråga om vin med gemenskapsursprung, betraktas som dokument utfärdade av nämnda organ eller myndigheter, om dessa lämnar nödvändiga garantier och utövar en effektiv kontroll över utfärdandet av dokumenten. För att göra det möjligt att pröva det nya systemets effektivitet bör dessa regler endast gälla under en försöksperiod.

- (30) Det bör offentliggöras förteckningar över namn på och adress till de organ och laboratorier i tredje land som är godkända att utfärda intyg och analysrapporter, så att de myndigheter som i gemenskapen övervakar importen av vinprodukter vid behov kan göra kontroller.
- (31) För att förenkla kontrollarbetet för medlemsstaternas behöriga myndigheter bör det fastställas hur intyget och analysrapporten skall utformas och i den mån så krävs vilka uppgifter de skall innehålla och på vilka villkor de får användas.
- (32) För att motverka bedrägeri bör det kontrolleras att intyget och i förekommande fall även analysrapporten verkligen avser det importerade parti som de åtföljer. Det bör därför krävas att varje enskilt parti åtföljs av denna eller dessa handlingar fram till dess att partiet omfattas av gemenskapens kontrollsystem.
- (33) Med hänsyn till handelspraxis bör, i de fall då ett parti delas, de behöriga myndigheterna ha rätt att under egen kontroll låta utfärda ett utdrag ur intyget och analysrapporten som skall åtfölja varje nytt parti som uppstått vid delningen.
- (34) Med hänsyn till behovet av att säkerställa ett snabbt och effektivt konsumentskydd bör tillämpningen av dessa åtgärder kunna avbrytas före slutet av försöksperioden om det visar sig att systemet medför hälsorisker för konsumenterna eller det finns risk för bedrägeri.
- (35) Det bör även fastställas enkla regler för vilka handlingar som skall kunna visas upp vid import från ett annat tredje land än vinprodukternas ursprungsland, förutsatt att produkterna inte genomgått någon väsentlig bearbetning.
- (36) Det följer av artikel 45 i förordning (EG) nr 1493/1999 att det endast är vinprodukter som framställts med hjälp av oenologiska metoder som är godkända i gemenskapen som får saluföras för konsumtion. Om en importerad produkt har berikats, tillsatts syra eller avsyrats bör produkten inte få saluföras för direkt konsumtion i gemenskapen, utom i de fall då de gränsvärden iaktas som fastställts för ett vinproduktionsområde i gemenskapen där de naturliga produktionsvillkoren är desamma som i den region där det importerade vinet har sitt ursprung.
- (37) Exportörernas och myndigheternas arbete kan förenklas genom att det på V I 1-dokumentet skall anges att den alkohol som tillsatts likörvin och annat vin med tillsats av alkohol har framställts av vin istället för att det krävs ett särskilt intyg för detta. Av samma skäl bör det föreskrivas att V I 1-blanketten kan användas för att intyga att vinet har den ursprungs-beteckning som krävs för import av vin med sänkt tull. För vissa viner krävs inget intyg eller analysrapport om ett intyg om ursprungs-beteckning kan visas upp. Det bör föreskrivas att V I 1-blanketten kan användas för att intyga att nämnda likörviner har en ursprungs-beteckning utan krav på att fältet beträffande analysrapport fylls i.
- (38) Enligt artikel 68.1 b i förordning (EG) nr 1493/1999 får inte vin som har sitt ursprung i tredje land, med undantag av mousserande vin och likörvin, och som är avsett för direkt konsumtion, importeras till gemenskapen om dess totala alkoholhalt i volymprocent eller totala syrahalt överstiger respektive är lägre än vissa gränsvärden. Enligt artikel 68.2 a i samma förordning kan dock undantag medges om ett vin som betecknas med en geografisk beteckning har särskilda kvalitetskännetecken.
- (39) Hos vissa viner med ursprung i Ungern och Schweiz, som är av en särskild kvalitet och som produceras i begränsade kvantiteter, överskrider, respektive underskrider, gränsvärdena för den totala alkoholhalten eller den totala syrahalten på grund av särskilda traditionella framställningsmetoder. Saluföring av dessa viner på gemenskapsmarknaden bör tillåtas. Ett officiellt organ i ursprungslandet bör emellertid på det importdokument

som upprättas genom den här förordningen intyga att villkoren för detta är uppfyllda.

Artikel 2

Uppgifter i licensen

- (40) När gemenskapen ingick avtal med Ungern respektive Rumänien ⁽¹⁾ om ömsesidigt skydd och kontroll av vinbeteckningar förband sig gemenskapen att låta det undantag som fastställts för ungerska viner gälla under en obegränsad period och att även låta samma undantag gälla för vissa viner av hög kvalitet med ursprung i Rumänien.
- (41) Definitionerna för en del av de produkter som förtecknas i bilaga I till förordning (EG) nr 1493/1999 gäller endast produkter framställda inom gemenskapen. Det är därför nödvändigt att definiera motsvarande produkter med ursprung i tredje land. De definitioner på produkter med ursprung i tredje land som anges i denna förordning bör ligga så nära motsvarande definitioner på gemenskapsprodukter som möjligt.
- (42) Genom kommissionens förordning (EG) nr 1608/2000 ⁽²⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 731/2001 ⁽³⁾, i vilken övergångsåtgärder fastställs i väntan på slutliga tillämpningsbestämmelser för förordning (EG) nr 1493/1999 föreskrivs att vissa bestämmelser på de områden som omfattas av denna förordning skall gälla fram till den 31 januari 2001. För att motverka avbrott i handeln med de produkter som berörs av de bestämmelserna och den här förordningen bör den här förordningen vara tillämplig från och med den 1 februari 2001.
- (43) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för vin.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

ORDNING MED IMPORT- OCH EXPORTLICENSER

Artikel 1

Gemensamma tillämpningsföreskrifter

De gemensamma tillämpningsföreskrifter som fastställs i förordning (EG) nr 1291/2000 skall gälla för de licenser som avses i detta kapitel.

⁽¹⁾ EGT L 337, 31.12.1993, s. 94 och s. 178.

⁽²⁾ EGT L 185, 25.7.2000, s. 24.

⁽³⁾ EGT L 102, 12.4.2001, s. 33.

1. Om det aktuella KN-numret innehåller en uppgift om alkoholhalten i produkten skall en tolerans på 0,4 volymprocent i förhållande till denna uppgift tillåtas för utnyttjande av licensen.

I fält 20 i import- och exportlicensen skall en av följande uppgifter anges:

- "Tolerancia de 0,4 % vol",
- "Tolerance 0,4 % vol",
- "Toleranz 0,4 % vol",
- "Ανοχή 0,4 % vol",
- "Tolerance of 0,4 % vol",
- "Tolérance de 0,4 % vol",
- "Tolleranza di 0,4 % vol",
- "Tolerantie van 0,4 % vol",
- "Tolerância de 0,4 % vol",
- "Sallittu poikkeama 0,4 til - %",
- "Tolerans 0,4 volymprocent %".

2. I fält 8 i ansökan om importlicens och i själva importlicensen skall ursprungslandet anges.

Bestämmelseland eller bestämmelsezon enligt artikel 9.6 skall anges i fält 7 i ansökan om exportlicens och i själva licensen. Om bestämmelsezonen anges skall "Ja" kryssas för i fältet "obligatorisk uppgift". Om bestämmelselandet anges skall "Nej" kryssas för i fältet "obligatorisk uppgift". Dessutom skall ansökan om exportlicens och själva licensen i fält 20 innehålla uppgiften "Obligatoriskt att exportera till zon N.N.". På begäran av den berörda parten får bestämmelselandet ersättas med ett annat land, under förutsättning att detta tillhör samma bestämmelsezon.

3. I fält 14 i ansökan om importlicens och i själva importlicensen skall följande kompletterande uppgifter anges angående vinets eller mustens färg:

"vitt/vit" eller "rött/röd eller rosé".

4. Sökanden får i en och samma ansökan om importlicens ange produkter som omfattas av flera tulltaxenummer genom att fält 15 eller 16 i ansökan ifylles enligt följande:

- Fält 15: varubeskrivning i enlighet med Kombinerade nomenklaturen
- Fält 16: KN-nummer.

Varubeskrivningen och tulltaxenumren i ansökan skall även anges i importlicensen.

Artikel 3

Giltighetstid

1. Importlicensen är giltig från dagen för utfärdandet, i enlighet med artikel 23.1 i förordning (EG) nr 1291/2000, fram till utgången av den därpå följande fjärde månaden.
2. Exportlicensen är giltig från dagen för utfärdandet, i enlighet med artikel 23.2 i förordning (EG) nr 1291/2000, fram till utgången av den därpå följande andra månaden, men giltighetstiden får under inga omständigheter sträcka sig längre än till och med den 31 augusti under det innevarande GATT-året.

Artikel 4

Säkerhet

1. Säkerhet för importlicens skall vara följande:
 - Koncentrerad druvmust och koncentrerad druvsaft: 2,5 euro/hl.
 - Annan druvsaft och druvmust: 1,25 euro/hl.
 - Icke-mousserande vin och vin som tillsatts alkohol: 1,25 euro/hl.
 - Mousserande vin och likörvin: 2,5 euro/hl.
2. Säkerheten för exportlicenser skall vara 8 euro per hektoliter för produkter enligt KN-nummer 2009 60 11, 2009 60 19, 2009 60 51, 2009 60 71, 2204 30 92 och 2204 30 96 och 2,5 euro per hektoliter för övriga produkter.

Artikel 5

Meddelande om importlicenser

Varje torsdag eller, om torsdagen är helgdag, den första vardagen därefter, skall medlemsstaterna meddela kommissionen, i enlighet med förslagen i bilaga I, uppgifter om de kvantiteter och ursprungsländer för vilka importlicenser utfärdats under den föregående veckan, fördelat efter KN-nummer och efter koderna i ländernomenklaturen för statistik över gemenskapens utrikeshandel.

Om importen av de kvantiteter för vilka ansökningar om importlicenser har lämnats in i en medlemsstat verkar kunna medföra risk för störningar på marknaden, skall medlemsstaten omgående underrätta kommissionen om detta och ange kvantiteterna i fråga, fördelade efter produkttyp.

KAPITEL II

SÄRSKILD ORDNING FÖR EXPORTLICENSER INOM RAMEN FÖR GATT-AVTALEN

Artikel 6

Syfte

Med tillämpning av det jordbruksavtal som ingicks inom ramen för de multilaterala handelsförhandlingarna inom ramen för Uruguay-rundan, (nedan kallat avtalet), fastställs i detta kapitel kompletterande tillämpningsföreskrifter för utfärdandet av exportlicenser med förutfastställelse av bidraget.

Artikel 7

Fördelning av den sammanlagda kvantiteten över året och inlämning av ansökningar

1. Den sammanlagda kvantitet som är tillgänglig för varje GATT-år skall delas upp i sex delar. Ansökningar om exportlicens får lämnas in för
 - 25 % av den sammanlagda kvantiteten till och med den 15 november,
 - 25 % av den sammanlagda kvantiteten till och med den 15 januari,
 - 15 % av den sammanlagda kvantiteten till och med den 15 mars,
 - 15 % av den sammanlagda kvantiteten till och med den 30 april,
 - 10 % av den sammanlagda kvantiteten till och med den 30 juni,
 - 10 % av den sammanlagda kvantiteten till och med den 31 augusti.
2. De kvantiteter som inte har utnyttjats under en viss period skall automatiskt föras över till den följande perioden, men endast inom samma år.
3. Ansökningar om exportlicens för den första perioden får lämnas in från och med den 16 september.

Artikel 8

Produktkategorier och produktgrupper

1. De produktkategorier som avses i artikel 14 andra stycket i förordning (EG) nr 1291/2000 finns förtecknade i bilaga II till den här förordningen.

2. De produktgrupper som avses i artikel 4.2 första stycket andra strecksatsen i förordning (EG) nr 800/1999 och som enligt artikel 14 fjärde stycket i förordning (EG) nr 1291/2000 får införas i licensansökan och i licensen finns förtecknade i bilaga III till den här förordningen.

Artikel 9

Ansökningar om exportlicens

1. Ansökningar om exportlicens kan inlämnas till behöriga myndigheter fr.o.m. onsdag t.o.m. tisdag, kl. 13.00, i följande vecka.

2. De ansökningar om exportlicens som lämnas in av en aktör får under en och samma period i enlighet med punkt 1 inte överskrida den maximala kvantiteten 30 000 hektoliter per bestämmelsezon enligt punkt 6. Ansökningar avseende en och samma zon skall lämnas in till den behöriga myndigheten och skall samlas i ett och samma meddelande.

Om den samlade kvantitet som en aktör ansöker om överskrider 30 000 hektoliter, skall ansökningarna avslås av det organ som tagit emot ansökan.

Om den samlade kvantitet som fortfarande är tillgänglig för en zon är mindre än 30 000 hektoliter, skall det organ som tagit emot ansökningarna vid behov anpassa de kvantiteter som aktörerna ansökt om i förhållande till den tillgängliga kvantiteten.

3. Exportlicenserna skall utfärdas den måndag som följer efter den i punkt 1 nämnda tisdagen eller, om måndagen är helgdag, den första vardagen därefter, under förutsättning att inga särskilda åtgärder vidtagits av kommissionen under tiden.

4. Om de kvantiteter som avses i licensansökningarna, och som meddelats kommissionen den dag som fastställts i enlighet med artikel 12.1, överstiger de kvantiteter som ännu är tillgängliga för en viss period enligt artikel 7.1, skall kommissionen fastställa en enhetlig procentsats för godkännande av ansökningarna i fråga och tillfälligt upphöra att ta emot fler licensansökningar fram till början av följande period.

5. Om utfärdandet av de licenser som ansökningarna avser riskerar att medföra att den budget för vinsektorn som fastställs i avtalet förbrukas för tidigt, får kommissionen godkänna ansökningar som redan har lämnats in eller avslå ansökningar för vilka exportlicenser ännu inte har beviljats, samt tillfälligt upphöra att ta emot ansökningar under högst tio vardagar, med möjlighet att besluta om förlängning av detta uppehåll enligt förfarandet i artikel 75 i förordning (EG) nr 1493/1999.

Om utfärdandet av de licenser som ansökningarna avser riskerar att medföra att den budget för vinsektorn som fastställs i avtalet överskrids, får kommissionen fastställa en enhetlig procentsats för godkännande av de ansökningar som redan har lämnats in och tillfälligt upphöra att ta emot ansökningar fram till slutet av regleringsåret.

6. Åtgärderna i punkterna 4 och 5 kan anpassas efter produktkategori och bestämmelsezon. Bestämmelsezonerna är följande:

- Zon 1: Afrika.
- Zon 2: Asien och Oceanien.
- Zon 3: Östeuropa, inbegripet länderna i OSS.
- Zon 4: Västeuropa.

I bilaga IV förtecknas vilka länder som ingår i de olika bestämmelsezonerna.

7. Om en ansökan avslås eller de begärda kvantiteterna minskas, skall den säkerhet som avses i artikel 4.2 genast frisläppas för varje kvantitet för vilken ansökan inte har beviljats.

8. Om en enhetlig procentsats för godkännande under 85 % fastställs, skall licensen utfärdas med avvikelse från punkt 3, den tredje vardagen efter offentliggörandet av nämnda procentsats i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*. Innan licensen utfärdas kan aktören välja att antingen dra tillbaka sin ansökan varefter säkerheten enligt artikel 4.2 omedelbart skall frisläppas, eller att uttryckligen godkänna licensen, vilket innebär att licensen kan utfärdas omedelbart.

Artikel 10

Överlåtelse av licens

Utfärdade exportlicenser får inte överlåtas.

Artikel 11

Tolerans

En kvantitet som exporteras inom den tolerans som avses i artikel 8.4 i förordning (EG) nr 1291/2000 skall inte berättiga till utbetalning av bidraget.

I licensen skall minst en av följande uppgifter anges i fält 22:

- "Restitución válida para ... (cantidad por la que se haya expedido el certificado) como máximo"
- "Restitutionen omfatter højst ... (den mængde, licensen er udstedt for)"

- "Erstattung gültig für höchstens ... (Menge, für die die Lizenz erteilt wurde)"
- "Επιστροφή που ισχύει για ... (ποσότητα για την οποία εκδίδεται το πιστοποιητικό) κατ' ανώτατο όριο"
- "Refund valid for not more than ... (quantity for which licence is issued)"
- "Restitution valable pour ... (quantité pour laquelle le certificat est délivré) au maximum"
- "Restituzione valida al massimo per ... (quantitativo per il quale è rilasciato il titolo)"
- "Restitutie voor ten hoogste ... (hoeveelheid waarvoor het certificaat is afgegeven)"
- "Restituição válida para ... (quantidade em relação à qual é emitido o certificado), no máximo"
- "Vientituki voimassa enintään ... (määrä, jolle todistus on annettu) osalta"
- "Bidrag som gäller för högst ... (kvantitet för vilken licensen skall utfärdas)".

Artikel 12

Meddelanden från medlemsstaterna

1. Medlemsstaterna skall varje onsdag eller, om onsdagen är helgdag, den första vardagen därefter meddela kommissionen följande:
 - a) Uppgift om vilka ansökningar om exportlicenser med förutfastställelse av bidrag som inlämnats från och med onsdagen under föregående vecka till och med tisdagen eller uppgift om att inga licensansökningar inkommit.
 - b) Uppgift om för vilka kvantiteter exportlicenser utfärdats föregående måndag, eller om tillämpligt inom den tidsfrist som avses i artikel 9.8.
 - c) Uppgift om för vilka kvantiteter ansökningar om licenser har återtagits under föregående vecka i enlighet med artikel 9.8.

Meddelandet skall innehålla uppgift om bestämmelsezon enligt artikel 9.6.

2. Medlemsstaterna skall före den 15 i varje månad och avseende föregående månad meddela kommissionen följande:

- a) Uppgift om för vilka kvantiteter licenser har utfärdats, men inte utnyttjats samt bestämmelsezonen enligt artikel 9.6.
- b) Uppgift om för vilka kvantiteter bidrag har beviljats utan licens med tillämpning av artikel 4.1 andra stycket i förordning (EG) nr 800/1999.

Meddelandet skall innehålla uppgift om de kvantiteter som avses i punkt 1 samt bidragssatsen.

3. Meddelandena som avses i punkt 1 skall innehålla följande uppgifter:

- a) Kvantitet i hektoliter för varje produktnummer med tolv siffror i nomenklaturen för jordbruksprodukter med exportbidrag. Om en licens utfärdas för flera nummer med elva siffror som ingår i samma varukategori enligt bilaga II, skall numret på varukategorin anges.
- b) Kvantiteten för varje nummer skall anges per destination, om storleken på bidragen varierar beroende på destination.
- c) Tillämplig bidragssats för de kvantiteter som avses i punkt 1 c.

Om bidragssatsen har förändrats under licensansökningstiden, skall ansökningarna fördelas efter var och en av perioderna med olika bidragssats.

4. Alla meddelanden enligt punkterna 1, 2 och 3, däribland meddelandet "Inga uppgifter att rapportera", skall utformas enligt den förlaga som återfinns i bilaga V.

Artikel 13

Kommissionens beslut

1. Om det återstår en tillräckligt stor kvantitet efter det att de meddelanden som avses i artikel 12.2 a har lämnats in, kan kommissionen fatta beslut om att återigen ta emot ansökningar om exportlicenser.
2. Kommissionen skall informera medlemsstaterna en gång per månad, om i vilken grad de kvantiteter och utgifter som anges i det årliga åtagandet som beslutats i avtalet för det innevarande GATT-året har tagits i anspråk samt när dessa kvantiteter och utgifter har förbrukats.

KAPITEL III

ORDNINGEN MED INFÖRSELPRIS FÖR DRUVSAFT OCH DRUVMUST

Artikel 14

Kontroll av varje enskilt parti

1. När det gäller produkter enligt KN-nummer 2009 60 och 2204 30, som finns förtecknade i bilaga I, tredje delen, avdelning I, bilaga 2 till Gemensamma tulltaxan och som omfattas av ordningen med införselpriser, skall det verkliga importpriset kontrolleras för varje enskilt parti.

2. Med "parti" avses i denna förordning varor som omfattas av en deklaration för övergång till fri omsättning. En och samma deklaration för övergång till fri omsättning får endast gälla varor som har samma ursprung och som omfattas av ett och samma KN-nummer.

Artikel 15

Kontrollsystem

1. Det importpris som ligger till grund för klassificeringen i Kombinerade nomenklaturen av de produkter som anges i artikel 14 skall vara priset fritt ombord i ursprungslandet för de berörda produkterna, plus kostnader för försäkring och transport till den ort där de förs in i gemenskapens tullområde.

2. Om importpriset inte kan fastställas enligt punkt 1 i denna artikel, skall de produkter som anges i artikel 14 klassificeras enligt Kombinerade nomenklaturen på grundval av det tullvärde som skall fastställas i enlighet med artiklarna 30 och 31 i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 ⁽¹⁾.

KAPITEL IV

ORDNING FÖR EXPORTBIDRAG INOM VINSEKTORN

Artikel 16

Regelbunden översyn

Exportbidragen inom vinsektorn skall ses över regelbundet och minst en gång per regleringsår.

Artikel 17

Intygskrav

Med undantag av leveranser för de särskilda ändamål som avses i artikel 36 i förordning (EG) nr 800/1999 och leveranser av de kvantiteter som avses i bilaga III.K till förordning (EG) nr 1291/2000 krävs för utbetalning av exportbidrag att det kan styrkas att varorna har exporterats enligt en exportlicens.

Artikel 18

Bevis

1. För att exportbidrag skall utbetalas krävs bevis för att de exporterade varorna vid exporten åtföljdes av ett analysintyg utfärdat av ett behörigt organ i producentmedlemsstaten eller i den exporterande medlemsstaten, som visar att varorna uppfyller gemenskapens kvalitetsnormer för de aktuella varorna eller, om sådana normer inte har fastställts, de normer som den exporterande medlemsstaten tillämpar nationellt.

⁽¹⁾ EGT L 302, 19.10.1992, s. 1.

När det gäller bordsvin och likörvin, med undantag för kvalitetsviner fso, skall det dessutom bevisas att dessa har godkänts av en smakbedömningskommitté som är erkänd av den exporterande medlemsstaten. Om vinet inte har framställts i denna medlemsstat, skall det också styrkas att det rör sig om bordsvin eller likörvin från gemenskapen.

Det intyg som avses i första stycket skall innehålla åtminstone följande uppgifter:

- a) För bordsvin och likörvin, med undantag av kvalitetsvin fso:
 - färgen,
 - den totala alkoholhalten i volymprocent,
 - den verkliga alkoholhalten i volymprocent,
 - den totala syrahalten,
 - i förekommande fall, en uppgift om att vinet är ett sådant vin som avses i artikel 28.1 i förordning (EG) nr 1493/1999 och som har framställts utöver den normala kvantiteten, eller en uppgift om kvantiteten om det rör sig om export av vin framställt genom "coupage" eller blandning.
- b) För koncentrerad druvmust, det värde som uppmätts vid 20 °C med refraktometri enligt den metod som beskrivs i bilaga I punkt 6 till förordning (EG) nr 1493/1999.

2. Exportören skall meddela medlemsstatens behöriga myndigheter följande:

- a) För vin framställt genom "coupage": de använda vinernas ursprung och kvantitet.
- b) Följedokumentens nummer och datum.

3. Om det bordsvin för vilket ett bidrag begärs har framställts genom "coupage", såsom detta definieras i del II kapitel V i förordning (EG) nr 1622/2000, eller blandning av bordsviner med olika bidragsbelopp, skall bidragsbeloppet beräknas i proportion till de olika kvantiteter bordsvin som ingår i blandningen.

Artikel 19

Kontroller som skall utföras av medlemsstaterna

1. Medlemsstaterna får föreskriva att det godkännande som avses i artikel 18.1 andra stycket kan ges av behöriga regionala kommittéer som intygar att vinerna uppfyller kvalitetskraven för bordsvin inom de produktionsområden som de kommer från.

2. Medlemsstaterna skall vidta alla de åtgärder som krävs för genomförandet av de kontroller som avses i artiklarna 17 och 18. Bestämmelserna i artikel 18, med undantag av bestämmelserna i artikel 18.2 b, skall dock inte tillämpas på de leveranser av bordsvin som avses i artikel 36.1 a i förordning (EG) nr 800/1999, om det förfarande som avses i artikel 26 i samma förordning eller i förordning (EEG) nr 565/80 inte tillämpas på dessa.

3. Vid tillämpning av artikel 18.2 b får de exporterande medlemsstaterna inte utnyttja den möjlighet som avses i artikel 4.2 i förordningen (EG) nr 2238/93.

— halt av flyktiga syror,

— citronsyrahalt,

— total svaveldioxidhalt,

— halt av druvsorter som uppkommit genom artkorsning (vinproducerande hybrider eller andra arter som inte tillhör släktet *Vitis vinifera*).

KAPITEL V

Artikel 22

INTYG OCH ANALYSRAPPORT FÖR VIN, DRUVAFT OCH DRUVMUST SOM IMPORTERAS

Dispens

Avsnitt I

Allmänna bestämmelser

Artikel 20

Obligatoriska handlingar

Det intyg och den analysrapport som avses i artikel 68.1 a punkterna i och ii i förordning (EG) nr 1493/1999 skall samlas i ett enda dokument, i vilket den del som utgör

- a) intyget skall utfärdas av ett organ i det tredje land där produkterna har sitt ursprung, och
- b) analysrapporten skall utarbetas av ett officiellt laboratorium som är godkänt av det tredje land där produkterna har sitt ursprung.

Artikel 21

Analysrapportens innehåll

Analysrapporten skall innehålla följande uppgifter

- a) om vin och delvist jäst druvmust:
 - total alkoholhalt i volymprocent,
 - verklig alkoholhalt i volymprocent.
- b) om druvmust och druvsaft densitet.
- c) om vin, druvmust och druvsaft:
 - total torrsbstanshalt,
 - total syrahalt,

1. Produkter med ursprung i och som importeras från tredje land i märkta behållare som rymmer högst 5 liter och som är försedda med en engångsförslutning skall undantas från kravet på ett intyg och en analysrapport, om den sammanlagda transporterade kvantiteten, även om den är fördelad på flera partier, inte överstiger 100 liter.

2. Undantag från kravet på intyg och en analysrapport skall också omfatta

- a) kvantiteter på högst 30 liter per resande i resandes bagage enligt artikel 45 i rådets förordning (EEG) nr 918/83 ⁽¹⁾,
- b) kvantiteter på högst 30 liter vin i försändelser från en privatperson till en annan, enligt artikel 29 i förordning (EEG) nr 918/83,
- c) vin och druvsaft i märkta behållare på högst 5 liter, försedda med en engångsförslutning, med ursprung i och som importeras från ett tredje land vars årliga export till gemenskapen understiger 1 000 hektoliter. De berörda länderna finns förtecknade i bilaga VI.
- d) vin och druvsaft som ingår i en privatpersons flyttgods,
- e) vin och druvsaft för mässor i enlighet med definitionen i förordning (EEG) nr 918/83, förutsatt att produkterna i fråga är tappade på märkta behållare på högst två liter och försedda med en engångsförslutning,
- f) vin, druvmust och druvsaft som importeras för vetenskapliga eller tekniska försök i kvantiteter som inte överstiger en hektoliter,

⁽¹⁾ EGT L 105, 23.4.1983, s. 1.

g) vin och druvsaft som är avsett för diplomatiska representationer, konsulat och liknande organ och som importerar inom gränserna för deras tullfria tilldelning,

— Verklig alkoholhalt i volymprocent.

— Total syrahalt.

h) vin och druvsaft som ingår i provianten på internationella transportmedel.

— Total svaveldioxidhalt.

3. Den dispens som avses i punkt 1 får inte kombineras med något undantag enligt punkt 2.

Artikel 25

Beskrivning av handlingarna

Artikel 23

Undantag

Detta kapitel skall inte tillämpas på likörvinet Boberg om det åtföljs av intyg om skyddad ursprungsbeteckning.

1. Blanketten V I 1 består av ett original som fylls i på maskin eller för hand och en genomslagskopia. Blanketten V I 2 består av ett original och två kopior. Blankett V I 2 är ett utdrag som utformats i enlighet med förlagan i bilaga X och den innehåller samma uppgifter som blankett V I 1 eller ett annat V I 2-utdrag och skall stämpas av ett tullkontor i gemenskapen.

Avsnitt II

Villkor i samband med import av vin, druvsaft och druvmust och metoder för upprättande och användning av intyg och analysrapport

Både originalet och kopian skall åtfölja produkten. Blanketterna V I 1 och V I 2 skall fyllas i, antingen på maskin eller för hand, eller med en motsvarande metod som godkänts av ett officiellt organ. Om blanketterna fylls i för hand skall detta göras med bläck och versaler. Blanketterna får inte innehålla några raderingar eller överskrivningar. Ändringar skall göras genom att de felaktiga uppgifterna stryks över och erforderliga uppgifter läggs till, om så behövs. Varje sådan ändring skall godkännas av upphovsmannen och stämpas av det officiella organet, laboratoriet eller tullmyndigheterna.

Artikel 24

Blankett V I 1

1. Intyget och analysrapporten skall upprättas på blanketten V I 1 för varje parti som skall importeras till gemenskapen. Med ett parti avses den kvantitet av en och samma vara som en och samma avsändare skickar till en och samma mottagare.

2. V I 1-dokumentet och V I 2-utdragen skall förses med ett löpnummer, som när det gäller V I 1-dokumentet tilldelas av det officiella organ vars tjänsteman undertecknar intyget och vad gäller V I 2-utdragen av de tullmyndigheter som stämplat dem i enlighet med artikel 28.2 och 28.3

Artikel 26

Förenklat förfarande

Uppgifterna skall lämnas på blanketten V I 1 i enlighet med förlagan i bilaga VII och de tekniska krav som anges i bilaga VIII skall iaktas. Blanketten skall undertecknas av en tjänsteman vid ett officiellt organ och av en tjänsteman vid ett godkänt laboratorium enligt artikel 29.

2. Om produkten i fråga inte är avsedd för direkt konsumtion, behöver analysrapporten på blankett V I 1 dock inte fyllas i.

1. V I 1-dokument upprättade av vinproducenter i de tredje länder vilka anges i bilaga IX och har gett särskilda garantier som godkänts av gemenskapen skall gälla som intyg eller analysrapporter upprättade av de organ och laboratorier som avses i artikel 29, förutsatt att producenterna var för sig har godkänts av de behöriga myndigheterna i dessa tredje länder och att de står under dessa myndigheters kontroll.

Om det rör sig om vin i märkta behållare som rymmer högst 60 liter och är försedda med engångsförslutningar, förutsatt att vinet härstammar från ett land som anges i listan i bilaga IX och som har gett särskilda garantier vilka har godkänts av gemenskapen, skall analysrapporten på blankett V I 1 endast innehålla följande uppgifter:

2. De godkända producenter som avses i punkt 1 skall använda blankett V I 1, på vilken namn och adress på det officiella organ i det tredje land som har godkänt dem står angivet i fält 10. De skall fylla i blanketten och ange följande uppgifter:

— I fält 1, namn och adress samt registreringsnummer i ett av de tredje länder som anges i bilaga IX.

— I fält 11, åtminstone de uppgifter som avses i artikel 24.2.

Producenterna skriver sin namnteckning i det därför avsedda utrymmet i fälten 10 och 11, varvid de skall stryka orden "namn och tjänsteställning".

Stämpel och uppgift om laboratoriets namn och adress behövs inte.

Artikel 27

Undantag

1. Artikel 24.2 och artikel 26 behöver inte tillämpas, om det konstateras att de produkter som omfattas av åtgärderna har varit föremål för förfalskning som kan innebära en hälso-risk för konsumenterna eller om de behandlats med oenologiska metoder som inte är tillåtna inom gemenskapen.

2. Artikel 24.2 och artikel 26 skall tillämpas fram till det att det avtal trätt i kraft som förväntas följa av förhandlingarna med Förenta staterna om ingående av ett avtal om handel med vin, och längst fram till den 31 december 2003.

Artikel 28

Föreskrifter för användningen

1. Originalen och kopian av V I 1-dokumentet eller V I 2-utdraget skall i samband med tullbehandlingen av partiet för övergång till fri omsättning överlämnas till de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där tullbehandlingen äger rum.

Myndigheterna skall i förekommande fall fylla i baksidan av V I 1-dokumentet eller V I 2-utdraget. De skall lämna tillbaka originalet och bevara kopian i minst fem år.

2. Om ett parti skall vidarebefordras i sin helhet innan det övergår till fri omsättning, skall den nye avsändaren, till de tullmyndigheter under vars tillsyn partiet står, överlämna V I 1-dokumentet eller V I 2-utdraget för partiet samt eventuellt en senare utfärdad V I 2-blankett.

Efter att ha kontrollerat att de uppgifter som har lämnats i V I 1-dokumentet överensstämmer med uppgifterna på V I 2-blanketten eller eventuellt att uppgifterna i V I 2-utdraget överensstämmer med en senare utfärdad V I 2-blankett, skall

myndigheterna stämpla V I 2-blanketten, som nu gäller som V I 2-utdrag, och fylla i baksidan på det tidigare utfärdade dokumentet eller utdraget. Myndigheterna skall lämna tillbaka utdraget samt originalet av V I 1-dokumentet eller det första V I 2-utdraget till den nye avsändaren och bevara kopian i minst fem år.

Om ett varuparti återexporteras till tredje land behöver ingen V I 2-blankett fyllas i.

3. Om ett parti skall delas upp innan det övergår till fri omsättning, skall originalet och kopian av V I 1-dokumentet eller V I 2-utdraget för partiet samt, för varje nytt parti, originalet och två kopior av en senare utfärdad V I 2-blankett överlämnas till de tullmyndigheter under vars tillsyn partiet står.

Efter att ha kontrollerat att de uppgifter som lämnas i V I 1-dokumentet eller på V I 2-utdraget överensstämmer med uppgifterna på V I 2-blanketten, eller eventuellt att uppgifterna i V I 2-utdraget överensstämmer med en senare utfärdad V I 2-blankett avseende varje nytt parti, skall myndigheterna stämpla V I 2-blanketten, som nu gäller som V I 2-utdrag, samt fylla i baksidan på V I 1-dokumentet eller V I 2-utdraget på grundval av vilket utdraget upprättats. Myndigheterna skall lämna tillbaka V I 2-utdraget samt V I 1-dokumentet eller det tidigare utfärdade V I 2-utdraget och bevara en kopia av vart och ett av dessa dokument i minst fem år.

Artikel 29

Förteckning över behöriga myndigheter

1. Kommissionen skall på grundval av meddelanden från de behöriga myndigheterna i tredje land upprätta och fortlöpande uppdatera förteckningar över namn och adresser på de organ, laboratorier och vinproducenter som har befogenhet att utfärda V I 1-dokument. Kommissionen skall offentliggöra dessa förteckningar i C-serien i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

2. Meddelandena från de behöriga myndigheterna i tredje land enligt punkt 1 skall innehålla följande uppgifter:

- a) namn och adresser till de officiella organ och laboratorier som har godkänts eller utsetts att utfärda V I 1-dokument,
- b) namn, adress och officiella registreringsnummer på de vinproducenter som har befogenhet att utfärda V I 1-dokument.

Förteckningarna skall endast omfatta de organ och laboratorier enligt a första stycket som av de behöriga myndigheterna i det berörda tredje landet har bemyndigats att på begäran lämna kommissionen och medlemsstaterna all den information som

behövs för att de skall kunna bedöma de uppgifter som förekommer i de enskilda dokumenten.

3. Förteckningarna skall fortlöpande uppdateras, särskilt vad gäller adress- eller namnändringar för organ eller laboratorier.

Artikel 30

Regler för indirekt import

I de fall då ett vin exporteras från ett tredje land där vinet har framställts (*ursprungsland*) till ett annat tredje land (*exportland*) och därifrån exporteras till gemenskapen, får de behöriga myndigheterna i exportlandet upprätta dokument V I för vinet på grundval av ett V I 1-dokument eller motsvarande som upprättats av de behöriga myndigheterna i ursprungslandet utan att det krävs kompletterande analyser av vinet, om detta vin

- a) redan har tappats på flaska i ursprungslandet och märkts och detta inte ändras, eller
- b) exporteras i bulk från ursprungslandet och härtappas och märks i exportlandet utan vidare bearbetning,

Den behöriga myndigheten i exportlandet skall, på dokument V I, intyga att det rör sig om ett sådant vin som avses i första stycket och att de angivna villkoren är uppfyllda.

Artikel 31

Godkända oenologiska metoder

1. Om inte annat följer av artikel 45 och artikel 46.1 a–c i förordning (EG) nr 1493/1999 eller av tillämpningsföreskrifterna för dessa, kan produkter från tredje land endast saluföras och säljas för direkt konsumtion under förutsättning att, när det gäller de oenologiska metoder som avses i punkterna C, D och E i bilaga V till förordning (EG) nr 1493/1999, de gränsvärden har iakttagits som har fastställts för den vinodlingszonen inom gemenskapen där de naturliga produktionsförhållandena anses vara jämförbara med förhållandena i det produktionsområde där produkterna har sitt ursprung.

Frågan om huruvida produktionsförhållandena är jämförbara skall avgöras på förslag av de behöriga myndigheterna i de berörda tredje länderna i enlighet med förfarandet i artikel 75 i förordning (EG) nr 1493/1999.

2. Om de behöriga myndigheterna i en medlemsstat miss-tänker att en produkt med ursprung i tredje land inte uppfyller kriterierna i punkt 1 skall myndigheterna omedelbart under-rätta kommissionen.

Artikel 32

Särskilda regler för vissa viner

1. När det gäller likörviner och vin som har tillsatts alkohol skall V I 1-dokumentet erkännas som giltigt endast om det officiella organ som avses i artikel 29 i fält 15 har skrivit följande:

”Härmed intygas att den alkohol som har tillsatts detta vin är framställd av vin”.

Detta intygande skall kompletteras med uppgifter om

- a) det utfärdande organets fullständiga namn och adress,
- b) namnunderskrift av en tjänsteman vid organet,
- c) organets stämpel.

2. För vin som omfattas av en nedsatt tullsats vid import till gemenskapen kan V I 1-dokumentet användas som den bekräftelse på ursprungsbeteckning som krävs enligt överenskommelserna på området, om det officiella organet i fält 15 har skrivit följande:

”Härmed bekräftas att det vin som avses i detta dokument har producerats i vinodlingsområdet ... och att det tilldelats den ursprungsbeteckning som anges i fält 6 i enlighet med bestämmelserna i ursprungslandet”

Denna bekräftelse skall kompletteras med de uppgifter som anges i punkt 1 andra stycket.

KAPITEL VI

UNDANTAG FÖR VISSA IMPORTERADE VINER

Artikel 33

1. Följande viner får importeras till gemenskapen för direkt konsumtion:

- a) Vin med ursprung i Ungern, vars totala alkoholhalt i volymprocent överstiger 15 volymprocent utan berikning, om det betecknas
 - i) med orden ”Tokaji Aszu” eller ”Tokaji Aszu-eszencia” eller ”Tokaji Eszencia” eller ”Tokaji Szamorodni”, eller

ii) med uttrycket "Különleges Minőségi bor" (vin av högre kvalitet), kompletterat med en geografisk beteckning och något av följande uttryck:

- "késöl szüretelésü bor".
- "válogatott szüretelésü bor".
- "töppedt szőlöböl készült bor".
- "aszubor".

b) Vin med ursprung i Schweiz som kan jämföras med ett kvalitetsvin fso och vars totala syrahalt uttryckt i vinsyra är lägre än 4,5 men högre än 3 g/l, och kompletterat med geografisk beteckning, om åtminstone 85 % av vinet framställs av druvor av en eller flera av följande sorter:

- Chasselas.
- Müller-Thurgau.
- Sylvaner.
- Pinot noir.
- Merlot.

c) Vin med ursprung i Rumänien, vars totala alkoholhalt i volymprocent överstiger 15 volymprocent utan berikning, om det betecknas med orden "vsoc" eller "Vinuri de calitate superioara cu denumire de origine si trepte de calitate" och en av följande geografiska beteckningar:

- Cernavoda.
- Cotnari.
- Medgidia.
- Murfatlar.
- Nazarcea.
- Pietroasa.

2. Vid tillämpning av punkt 1 a–c skall det officiella organ i ursprungslandet som är bemyndigat att utfärda dokument V I 1 enligt denna förordning i fält 15 i det dokumentet föra in följande:

"Härmed intygas att detta vin uppfyller de villkor som anges i artikel 68.1 b [i eller ii] i förordning (EG) nr 1493/1999 och i förordning (EG) nr 883/2001."

Det officiella organet skall styrka denna uppgift med sin stämpel.

KAPITEL VII

DEFINITIONER PÅ VISSA PRODUKTER INOM VINSEKTORN MED URSPRUNG I TREDJE LAND

Artikel 34

Definitioner

I bilaga XI definieras följande produkter inom vinsektorn enligt KN-nummer 2009 och 2204 med ursprung i tredje land:

- a) Färsk druvmust vars jäsning avbrutits genom tillsats av alkohol.
- b) Koncentrerad druvmust.
- c) Renad koncentrerad druvmust.
- d) Likörvin.
- e) Mousserande vin.
- f) Mousserande vin med tillsats av koldioxid.
- g) Pärlande vin.
- h) Pärlande vin med tillsats av koldioxid.
- i) Vin av övermogna druvor.

KAPITEL VIII

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 35

Upphävande

Förordningarna (EEG) nr 3388/81, (EEG) nr 3389/81, (EEG) nr 3590/85, (EG) nr 1685/95 och (EG) nr 1281/1999 skall upphöra att gälla.

Artikel 36

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med den 1 februari 2001.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 24 april 2001.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

BILAGA I

UTFÄRDANDE AV IMPORTLICENSER

Meddelanden i enlighet med artikel 5

Perioden från den ... till den ...

Kvantitet i hektoliter

Kod	Ursprungsland	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
036	Schweiz								
046	Malta								
etc.	etc.								
	Alla tredje länder								

Förklaring till tabellen:

Kolumn 1: Mousse­rande viner

Kolumn 2: Röda viner och roséviner.

Kolumn 3: Vita viner.

Kolumn 4: Likörviner.

Kolumn 5: Viner som tillsatts alkohol.

Kolumn 6: Druvmust och druvsaft.

Kolumn 7: Koncentrerad druv­must och druvsaft.

Kolumn 8: Andra produkter att specificera.

BILAGA II

Produktkategorier enligt artikel 8.1

Kod	Kategori
2009 60 11 9100 2009 60 19 9100 2009 60 51 9100 2009 60 71 9100 2204 30 92 9100 2204 30 96 9100	1
2204 30 94 9100 2204 30 98 9100	2
2204 21 79 9910 2204 29 62 9910 2204 29 64 9910 2204 29 65 9910	3
2204 21 79 9100 2204 29 62 9100 2204 29 64 9100 2204 29 65 9100	4.1
2204 21 80 9100 2204 29 71 9100 2204 29 72 9100 2204 29 75 9100	4.2
2204 21 79 9200 2204 29 62 9200 2204 29 64 9200 2204 29 65 9200	5.1
2204 21 80 9200 2204 29 71 9200 2204 29 72 9200 2204 29 75 9200	5.2
2204 21 83 9100 2204 29 83 9100	6.1
2204 21 84 9100 2204 29 84 9100	6.2
2204 21 94 9910 2204 21 98 9910 2204 29 94 9910 2204 29 98 9910	7
2204 21 94 9100 2204 21 98 9100 2204 29 94 9100 2204 29 98 9100	8

BILAGA III

Produktgrupper enligt artikel 8.2

Produktkoder enligt exportbidragsnomenklaturen för jordbruksprodukter	Grupp
2009 60 11 9100 2009 60 19 9100 2009 60 51 9100 2009 60 71 9100	A
2204 30 92 9100 2204 30 96 9100	B
2204 30 94 9100 2204 30 98 9100	C
2204 21 79 9100 2204 21 79 9200 2204 21 79 9910 2204 21 83 9100	D
2204 21 80 9100 2204 21 80 9200 2204 21 84 9100	E
2204 29 62 9100 2204 29 62 9200 2204 29 62 9910 2204 29 64 9100 2204 29 64 9200 2204 29 64 9910 2204 29 65 9100 2204 29 65 9200 2204 29 65 9910 2204 29 83 9100	F
2204 29 71 9100 2204 29 71 9200 2204 29 72 9100 2204 29 72 9200 2204 29 75 9100 2204 29 75 9200 2204 29 84 9100	G
2204 21 94 9910 2204 21 98 9910	H
2204 29 94 9910 2204 29 98 9910	I
2204 21 94 9100 2204 21 98 9100	J
2204 29 94 9100 2204 29 98 9100	K

BILAGA IV

Förteckning över länder per bestämmelsezon enligt artikel 9.6**Zon 1: Afrika**

Angola, Benin, Botswana, Brittiska territoriet i Indiska Oceanen, Burkina Faso, Burundi, Centralafrikanska republiken, Demokratiska republiken Kongo, Djibouti, Egypten, Ekvatorialguinea, Elfenbenskusten, Etiopien, Eritrea, Gabon, Gambia, Ghana, Guinea, Guinea-Bissau, Kamerun, Kap Verde, Kenya, Komorerna, Kongo, Lesotho, Liberia, Libyen, Madagaskar, Malawi, Mali, Mauretanien, Mauritius, Mayotte, Moçambique, Namibia, Niger, Nigeria, Rwanda, São Tomé och Príncipe, Saint Helena och tillhörande områden, Senegal, Seychellerna, Sierra Leone, Somalia, Sudan, Swaziland, Tanzania, Tchad, Togo, Uganda, Zambia, Zimbabwe.

Zon 2: Asien och Oceanien

Afghanistan, Amerikanska Oceanien, Australiska Oceanien, Bahrain, Bangladesh, Bhutan, Brunei, Fiji, Filippinerna, Franska Polynesien, Förenade Arabemiraten, Hongkong, Indien, Indonesien, Irak, Iran, Japan, Jordanien, Kambodja, Kina, Kiribati, Kuwait, Laos, Libanon, Macao, Malaysia, Maldiverna, Marshallöarna, Mikronesiska federationen, Mongoliet, Myanmar, Nauru, Nepal, Nordkorea, Nordmarianerna, Nya Kaledonien och tillhörande områden, Nya Zeeland, Nyzeeländska Oceanien, Oman, Pakistan, Palau, Papua Nya Guinea, Pitcairn, Qatar, Salomonöarna, Samoa, Saudiarabien, Singapore, Sri Lanka, Sydkorea, Syrien, Taiwan, Thailand, Tonga, Tuvalu, Vanuatu, Vietnam, Västbanken/Gazaremsan, Wallis- och Futunaöarna, Yemen.

Zon 3: Östeuropa och länderna i OSS

Albanien, Armenien, Azerbajdzjan, Estland, Georgien, Kazakstan, Kirgizistan, Lettland, Litauen, Moldova, Polen, Ryssland, Slovakien, Tadzjikistan, Tjeckien, Turkmenistan, Ukraina, Uzbekistan, Vitryssland.

Zon 4: Västeuropa

Andorra, Ceuta och Melilla, Färöarna, Gibraltar, Heliga stolen, Island, Liechtenstein, Malta, Norge, San Marino

BILAGA V

Meddelanden i enlighet med artikel 12.4

Ansökan om exportlicens

Avsändare:

Datum:

Perioden från onsdagen den ... till tisdagen den ...

Medlemsstat:

Kontaktperson:

Tfn:

Fax:

E-postadress:

Mottagare: DG AGRI/E/2 – Fax: (32-2) 295 92 52 – E-postadress: AGRI-E2@cec.eu.int

— *Del A — Veckomeddelande om begärda kvantiteter i enlighet med artikel 12.1 a*

Produktkod- eller kategori	Kvantiteter (hl)	Bestämmelsekod	Bidragssats

— *Del B — Veckomeddelande om för vilka kvantiteter licenser utfärdats i enlighet med artikel 12.1 b*

Produktkod- eller kategori	Kvantiteter (hl)	Bestämmelsekod

— *Del C — Veckomeddelande om för vilka kvantiteter licensansökningar återtagits i enlighet med artikel 12.1 c*

Produktkod- eller kategori	Kvantiteter (hl)	Bestämmelsekod	Bidragssats

— *Del D — Månadsmeddelande om vilka kvantiteter som inte utnyttjats i enlighet med artikel 12.2 a*

Produktkod- eller kategori	Kvantiteter (hl)	Bidragssats

— *Del E — Månadsmeddelande om för vilka kvantiteter bidrag har beviljats utan licens i enlighet med artikel 12.2 b*

Produktkod- eller kategori	Kvantiteter (hl)	Bestämmelsekod	Bidragssats

*BILAGA VI***Länderförteckning i enlighet med artikel 22**

- Kanada
 - Iran
 - Libanon
 - Folkrepubliken Kina
 - Taiwan
 - Indien
 - Bolivien
 - Republik San Marino
-

Tilldelning (Övergång till fri omsättning eller utfärdande av utdrag)

Kvantitet	12. Nummer och datum för tull-dokumentet för övergång till fri omsättning och för utdraget	13. Mottagarens fullständiga namn och adress (utdrag)	14. Den behöriga myndighetens stämpel
Tillgänglig			
Tilldelade			
Tillgängliga			
Tilldelade			
Tillgängliga			
Tilldelade			
Tillgängliga			
Tilldelade			
15 Övrigt			

BILAGA VIII

Tekniska krav beträffande dokumenten V I 1 och V I 2 i enlighet med artiklarna 24 och 25**A. Regler för tryckning av blanketterna**

1. Blanketternas format skall vara cirka 210 × 297 mm.
2. Blanketterna skall tryckas på vitt limmat papper med en vikt av minst 40 gram per m².
3. Tryckeriets namn, adress eller logo skall återfinnas på alla blanketter.
4. Anmälningar skall vara avfattade på ett av gemenskapens officiella språk. När det gäller blanketten V I 2 är det de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där blanketterna visas som väljer språk.

B. Regler för hur blanketterna skall fyllas i

1. Blanketterna skall fyllas i på samma språk som den förtryckta texten.
 2. Varje blankett skall ha ett löpnummer som skall,
 - när det gäller blanketten V I 1, anges av det officiella organ som undertecknar intygssdelen, och
 - när det gäller blanketten V I 2, anges av det tullkontor som viserar.
 3. Produktbeskrivningen i fält 6 på blankett V I 1 och i fält 5 på V I 2-utdraget skall följa artikel 32 i förordning (EEG) nr 2392/89.
-

*BILAGA IX***Länderförteckning enligt artikel 24.2 och artikel 26**

- Australien
 - Förenta staterna
-

Tilldelning (Övergång till fri omsättning eller utfärdande av utdrag)

Kvantitet	11. Nummer och datum för tull-dokumentet för övergång till fri omsättning och för utdraget	12. Mottagarens fullständiga namn och adress (utdrag)	13. Behörig myndighets stämpel
Tillgängliga			
Tilldelade			
Tillgängliga			
Tilldelade			
Tillgängliga			
Tilldelade			
Tillgängliga			
Tilldelade			

BILAGA XI

Definitioner i enlighet med artikel 34

Vid tillämpningen av bestämmelserna i denna förordning angående import används följande beteckningar med de betydelser som här anges:

- a) *färsk druvmust vars jäsning har avbrutits genom tillsats av alkohol*: en produkt som
- har en verklig alkoholhalt som är lägst 12 volymprocent men lägre än 15 volymprocent,
 - och
 - framställs genom tillsats till ojäst druvmust av en produkt som härrör från destillation av vin, som har en naturlig alkoholhalt av lägst 8,5 volymprocent och som uteslutande härrör från druvsorter för vinframställning som är tillåtna i ursprungslandet utanför gemenskapen.
- b) *koncentrerad druvmust*: icke-karamelliserad druvmust som
- framställs genom partiell dehydratisering av druvmust med en metod som är godkänd enligt bestämmelserna i ursprungslandet utanför gemenskapen och som inte är förbjuden i gemenskapens regler, utom direkt uppvärmning, på ett sådant sätt att refraktometern, använd enligt den i bilaga XVIII till förordning (EG) nr 1622/2000 föreskrivna metoden, anger lägst 50,9 % vid 20 °C,
 - uteslutande härrör från druvsorter för vinframställning som är tillåtna i ursprungslandet utanför gemenskapen,
 - och
 - framställs av druvmust som lägst håller den lägsta naturliga alkoholhalt för framställning av vin för direkt konsumtion som gäller i ursprungslandet utanför gemenskapen. Denna alkoholhalt får inte vara lägre än 8,5 volymprocent.
- Den högsta tillåtna verkliga alkoholhalten i koncentrerad druvmust är 1 volymprocent.
- c) *renad koncentrerad druvmust*: den flytande icke-karamelliserade produkt som
- i) framställs genom partiell dehydratisering av druvmust med en metod som är godkänd enligt bestämmelserna i ursprungslandet utanför gemenskapen och som inte är förbjuden i gemenskapens regler, utom direkt uppvärmning, på ett sådant sätt att refraktometern, använd enligt den i bilaga XVIII till förordning (EG) nr 1622/2000 föreskrivna metoden, anger lägst 61,7 % vid 20 °C,
 - ii) har genomgått en behandling för avsyring och rening från andra beståndsdelar än socker som är godkänd enligt bestämmelserna i ursprungslandet utanför gemenskapen och som inte är förbjuden i gemenskapens regelverk,
 - iii) har följande egenskaper:
 - ett pH-värde på högst 5 vid 25 ° Brix,
 - en optisk densitet på högst 0,100 vid 425 nm och en transmissionslängd av 1 cm för koncentrerad druvmust vid 25 ° Brix,
 - en sackaroshalt som inte kan påvisas med en analysmetod som skall fastställas senare,
 - ett Folin-Ciocalteu-index på högst 6 vid 25 ° Brix,
 - en titrerbar syrahalt på högst 15 mval/kg av den totala sockerhalten,
 - en svaveldioxidhalt på högst 25 mg/kg av den totala sockerhalten,
 - en total katjonhalt på högst 8 mval/kg av den totala sockerhalten,
 - en ledningsförmåga vid 25 ° Brix och 20 °C på högst 120 μ S/cm,

- en hydroxymetylfurfuralhalt på högst 25 mg/kg av den totala sockerhalten,
 - spår av mesoinositol,
- iv) uteslutande härrör från druvsorter för vinframställning som är tillåtna i ursprungslandet utanför gemenskapen,
- och
- v) framställs av druvmust med åtminstone den lägsta naturliga alkoholhalt som har fastställts av ursprungslandet utanför gemenskapen för framställning av vin avsett för direkt konsumtion; denna alkoholhalt får inte vara lägre än 8,5 volymprocent.

Den högsta tillåtna verkliga alkoholhalten i renad koncentrerad druvmust är 1 volymprocent.

d) *likörvin*: en produkt som

- har en verklig alkoholhalt av lägst 15 och högst 22 volymprocent och en total alkoholhalt av lägst 17,5 volymprocent, och
- framställs av druvmust i jäsning eller vin eller en kombination av dessa produkter, som härrör från druvsorter för vinframställning som är tillåtna i ursprungslandet utanför gemenskapen för framställning av likörvin samt har en naturlig alkoholhalt av lägst 12 volymprocent, och genom tillsats,
 - i) separat eller i kombination, av neutral alkohol framställd av vinprodukter, inklusive alkohol som har framställts genom destillation av torkade druvor,
 - med en verklig alkoholhalt av lägst 96 volymprocent, och destillat av vin eller av torkade druvor,
 - med en verklig alkoholhalt av lägst 52 och högst 86 volymprocent,
 - ii) tillsammans med en eller flera av följande produkter, i förekommande fall:
 - koncentrerad druvmust.
 - en blandning av en av de produkter som avses i i) med druvmust eller druvmust i jäsning.

Dock får vissa kvalitetslikörviner, för vilka produktionsförhållanden är godkända som likvärdiga med de förhållanden som gäller för ett kvalitetsvin fso och som ingår i en förteckning som skall fastställas senare,

- ha en total alkoholhalt som är lägre än 17,5, dock lägst 15 volymprocent, om detta uttryckligen var tillåtet enligt gällande bestämmelser i ursprungslandet utanför gemenskapen före den 1 januari 1985,
- eller
- framställs av druvmust med en naturlig alkoholhalt som är lägre än 12, dock lägst 10,5 volymprocent.
- e) *mousserande vin*: en produkt som
- har en verklig alkoholhalt av lägst 8,5 volymprocent,
 - framställs vid första eller andra alkoholjäsningen av färska druvor, druvmust eller vin,
- och
- som, när behållaren öppnas, avger koldioxid som uteslutande härrör från jäsning och som i slutna behållare vid en temperatur av 20 °C har ett övertryck på minst 3 bar, beroende på koldioxid i lösning.
- f) *mousserande vin med tillsats av koldioxid*: en produkt som
- har en verklig alkoholhalt av lägst 8,5 volymprocent,
 - framställs av vin,

- när behållaren öppnas, avger koldioxid som helt eller delvis är tillsatt,
och
 - i slutna behållare vid en temperatur av 20 °C har ett övertryck på minst 3 bar, beroende på koldioxid i lösning.
- g) *pärlande vin*: en produkt som
- har en verklig alkoholhalt av lägst 8,5 volymprocent,
och
 - i slutna behållare vid en temperatur av 20 °C har ett övertryck på minst 1 bar och högst 2,5 bar, beroende på tillsats av endogen koldioxid i lösning.
- h) *pärlande vin tillsatt med koldioxid*: en produkt som
- har en verklig alkoholhalt av lägst 8,5 volymprocent,
och
 - i slutna behållare vid en temperatur av 20 °C har ett övertryck på minst 1 bar och högst 2,5 bar, beroende helt eller delvis på tillsats av koldioxid i lösning.
- i) *vin av övermogna druvor*: en produkt som
- har en naturlig alkoholhalt av lägst 15 volymprocent,
 - har en total alkoholhalt av lägst 16 volymprocent och en verklig alkoholhalt av lägst 12 volymprocent,
 - har framställts i ursprungslandet utanför gemenskapen av druvor som skördats i landet och som härrör från druvsorter för vinframställning som är tillåtna i landet,
 - eventuellt har mognadslagrats.
-

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 884/2001**av den 24 april 2001****om tillämpningsföreskrifter för följedokument vid transport av vinprodukter och för register som skall föras inom vinsektorn**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1493/1999 av den 17 maj 1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för vin⁽¹⁾, ändrad genom förordning (EG) nr 2826/2000⁽²⁾, särskilt artikel 70.3 i denna, och

av följande skäl:

- (1) Med hänsyn till upprättandet av den inre marknaden, vilket medför att gränserna mellan medlemsstaterna avskaffas, är det nödvändigt att förse de myndigheter som har till uppgift att övervaka innehav och saluföring av vinprodukter med de instrument som behövs för att genomföra effektiva kontroller i enlighet med enhetliga bestämmelser som fastställts på gemenskapsnivå.
- (2) Enligt artikel 70.1 i förordning (EG) nr 1493/1999 får vinprodukter endast sättas i omlopp inom gemenskapen om de åtföljs av ett dokument som har kontrollerats av de behöriga myndigheter som medlemsstaterna utsett. Enligt punkt 2 i samma artikel är fysiska eller juridiska personer som innehar vinprodukter skyldiga att föra register över mottagna och avsända leveranser av dessa produkter.
- (3) Ett steg mot skatteharmonisering i gemenskapen togs genom rådets direktiv 92/12/EEG av den 25 februari 1992 om allmänna regler för punktskattepliktiga varor och om innehav, flyttning och övervakning av sådana varor⁽³⁾, senast ändrat genom direktiv 2000/47/EG⁽⁴⁾, genom kommissionens tillämpningsföreskrifter (EEG) nr 2719/92 av den 11 september 1992 om ledsagardokument för flyttning av varor med punktskatteuppskov⁽⁵⁾, senast ändrad genom kommissionens förordningar (EEG) nr 2225/93⁽⁶⁾ och (EEG) nr 3649/92 av den 17 december 1992 om förenklade ledsagardokument vid flyttning inom gemenskapen av punktskattepliktiga varor som redan har frisläppts för konsumtion i den avsändande medlemsstaten⁽⁷⁾. För att få enhetliga regler i gemenskapen och för att förenkla de administrativa formaliteterna för de yrkesverksamma och för all-

mänheten bör gällande gemenskapsregler på området ses över mot bakgrund av de erfarenheter som gjorts och med tanke på den inre marknads behov. Dokument som skall åtfölja en transport av vinprodukter enligt skattelagstiftningen bör också användas för att garantera de transporterade varornas äkthet.

- (4) De ovan nämnda bestämmelserna om utfärdande av administrativa följedokument och det förenklade följedokumentet avser regler för attestering av vissa vintypers ursprung och kvalitet. Nödvändiga regler för sådan attestering bör därför fastställas. Det är också nödvändigt att fastställa bestämmelser om attestering av vissa viners ursprung i samband med transporter som inte omfattas av några skattemässiga formaliteter, särskilt vid export. För att förenkla de administrativa formaliteterna för medborgarna och avlasta de behöriga myndigheterna rutinuppgifter, bör myndigheterna ges möjlighet att tillåta att avsändare som uppfyller vissa villkor själva får föra in sådana uppgifter i följedokumentet som intygar vinets ursprung, utan att detta hindrar att nödvändiga kontroller utförs.
- (5) För transport av vinprodukter som inte omfattas av de ovannämnda skattebestämmelserna bör det vara obligatoriskt med ett dokument som skall åtfölja transporter av vinprodukter så att de behöriga myndigheterna kan övervaka förflyttningar av dessa produkter. Ett handelsdokument som innehåller de uppgifter som är nödvändiga för att identifiera produkten och följa transporten bör kunna godkännas för detta ändamål.
- (6) Övervakning av bulktransporterade vinprodukter kräver särskild uppmärksamhet, eftersom dessa produkter är mer utsatta för bedrägligt förfarande än produkter som har tappats på flaska och försetts med etikett och engångsförslutning. I sådana fall bör det krävas ytterligare uppgifter och förhandsbekräftelse av följedokumentets giltighet.
- (7) För att inte i onödan komplicera de administrativa formaliteterna bör det inte krävas något följedokument för transporter som uppfyller vissa kriterier.

⁽¹⁾ EGT L 179, 14.7.1999, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 328, 23.12.2000, s. 2.

⁽³⁾ EGT L 76, 23.3.1992, s. 1.

⁽⁴⁾ EGT L 193, 29.7.2000, s. 73.

⁽⁵⁾ EGT L 276, 19.9.1992, s. 1.

⁽⁶⁾ EGT L 198, 7.8.1993, s. 5.

⁽⁷⁾ EGT L 369, 18.12.1992, s. 17.

- (8) De dokument som åtföljer transporter av vinprodukter och de uppgifter om produkterna som skall föras in i registren är oskiljaktiga delar av en helhet. För att se till att de behöriga myndigheterna via dessa register får en möjlighet att effektivt kontrollera transporter och innehav av vinprodukter, särskilt genom samarbete på gemenskapsnivå mellan dessa myndigheter, bör bestämmelserna om hur registren skall föras harmoniseras på gemenskapsnivå.
- (9) De varor som används i vissa oenologiska metoder, t.ex. berikning, tillsättning av syra och sötning, är särskilt utsatta för risken för bedrägerier. Därför måste register föras över dessa varor så att myndigheterna kan kontrollera hur de transporteras och används.
- (10) Det följedokument vid transport av vinprodukter som är obligatoriskt enligt gemenskapsbestämmelserna är en mycket värdefull informationskälla för de organ som ansvarar för att gemenskapsbestämmelserna och nationella bestämmelser inom vinsektorn följs. När det gäller transporter som utgår från det egna landet bör medlemsstaterna få utfärda kompletterande bestämmelser för tillämpningen av den här förordningen.
- (11) Genom artikel 18.1 i kommissionens förordning (EEG) nr 2238/93 av den 26 juli 1993 om följedokument för transport av vinprodukter och om de register som skall föras⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1592/1999⁽²⁾, ges medlemsstaterna möjlighet att fastställa kompletterande eller särskilda bestämmelser för de produkter i fråga som cirkulerar i den egna medlemsstaten. Enligt en av dessa bestämmelser får uppgifter om druvmustens densitet under en övergångsperiod ersättas med uppgifter om densiteten uttryckt i Oechsle-grader. Övergångsperioden fastställdes ursprungligen att löpa fram till och med den 31 augusti 1996 men förlängdes fram till och med den 31 juli 2000. Denna traditionella metod används framför allt av mindre jordbruksproducenter som behöver ytterligare några år för att anpassa sig till de nya bestämmelserna för angivande av densiteten. Slutdatumet för övergångsperioden bör därför ersättas med den 31 juli 2002.
- (12) Vid offentliggörandet i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* 1993 insmög sig ett fel i den italienska versionen av kommissionens förordning (EEG) nr 2238/93. På grund av detta fel hänvisas i artikel 4.2 första stycket i den italienska versionen i nämnda förordning till artikel 9 i direktiv 92/12/EEG i stället för till direktiv 92/12/EEG i sin helhet. De italienska myndigheterna har tillämpat den italienska versionen av ovan nämnda förordning. För att göra det möjligt för de italienska myndigheterna att vidta nödvändiga åtgärder för tillämp-

ningen av den nya ändrade texten och inte orsaka svårigheter för aktörerna träder artikel 4.2 i denna förordning i kraft sex månader senare i Italien.

- (13) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för vin.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Utan att det påverkar tillämpningen av direktiv 92/12/EEG fastställs i den här förordningen tillämpningsföreskrifter för artikel 70 i förordning (EG) nr 1493/1999 vad gäller följedokument vid transport av vinprodukter. I den här förordningen fastställs följande:

- a) Regler för attestering av ursprunget för kvalitetsvin framställt inom ett specificerat område och av härkomsten för bordsvin som har rätt till en geografisk beteckning i de dokument som åtföljer transporter av sådant vin och som är utformade i enlighet med gemenskapens bestämmelser på grundval av direktiv 92/12/EEG.
- b) Regler för utfärdande av följedokument vid transport av de vinprodukter som avses i artikel 1.2 i förordning (EG) nr 1493/1999
- inom en medlemsstat, om det inte finns ett följedokument i enlighet med gemenskapens bestämmelser på grundval av direktiv 92/12/EEG,
 - vid export till tredje land,
 - i handeln mellan medlemsstaterna,
 - om transporten genomförs av en mindre producent som av den medlemsstat där transporten börjar har befriats från skyldigheten att utfärda ett förenklat följedokument, eller
 - om det rör sig om transport av en vinprodukt som inte är belagd med punktskatt.
- c) Kompletterande bestämmelser för utfärdande av
- det administrativa följedokumentet eller det handelsdokument som ersätter detta,
 - det förenklade följedokumentet eller det handelsdokument som ersätter detta

vid transport av de vinprodukter som avses i artikel 1.2 i förordning (EG) nr 1493/1999.

⁽¹⁾ EGT L 200, 10.8.1993, s. 10.

⁽²⁾ EGT L 188, 21.7.1999, s. 33.

2. I den här förordningen fastställs också bestämmelser om hur personer som på yrkets vägnar innehar vinprodukter skall föra register över mottagna och avsända varor.

j) *tappare/tappningsföretag*: fysiska eller juridiska personer eller sammanslutning av sådana personer som genomför eller för egen räkning låter genomföra tappning.

Artikel 2

AVDELNING I

Definitioner

Följedokument vid transport av vinprodukter

I denna förordning avses med

Artikel 3

- a) *behörig myndighet*: ett organ som av en medlemsstat fått i uppgift att genomföra denna förordning.
- b) *producent*: en fysisk eller juridisk person eller sammanslutning av sådana personer som innehar eller har innehaft färska druvor, druvmust eller ungt icke färdigjäst vin, och som bearbetar eller låter bearbeta dem till vin.
- c) *mindre producent*: en producent som producerar mindre än i genomsnitt 1 000 hl vin om året. Medlemsstaterna skall utgå från den genomsnittliga produktionsnivån under tre på varandra följande år. Medlemsstaterna behöver inte betrakta en producent som köper färska druvor eller druvmust för bearbetning till vin som en mindre producent.
- d) *detaljist*: en fysisk eller juridisk person, eller sammanslutning av sådana personer, vars verksamhet omfattar direkt försäljning till konsument av vin i små mängder, som skall fastställas av varje medlemsstat med hänsyn till de särskilda förhållandena inom handel och distribution, med undantag av personer som har källare med utrustning för lagring och i förekommande fall utrustning för tappning av vin i stora mängder samt utrustning för emballering, eller en person som på olika platser och utan fast försäljningsställe bedriver handel med bulktransporterat vin.
- e) *administrativt följedokument*: ett dokument enligt bestämmelserna i förordning (EEG) nr 2719/92.
- f) *förenklat följedokument*: ett dokument enligt bestämmelserna i förordning (EEG) nr 3649/92.
- g) *näringsidkare utan lagerlokaler*: en fysisk eller juridisk person, eller sammanslutning av sådana personer, som yrkesmässigt köper eller säljer vinprodukter utan att ha lokaler för lagring av sådana produkter.
- h) *godkänd förslutning*: en förslutning för behållare med en nominell volym på högst 5 liter enligt bilaga 1.
- i) *tappning*: produkten i fråga tappas i kommersiellt syfte på behållare med en volym på högst 60 liter.

1. Fysiska eller juridiska personer och sammanslutningar av personer, inbegripet näringsidkare utan lagerlokaler, som är bosatta eller har sitt säte inom gemenskapens tullområde och som transporterar eller låter transportera en vinprodukt är skyldiga att fylla i ett dokument som åtföljer transporten, nedan kallat följedokument.

Följedokumentet skall innehålla minst följande uppgifter i enlighet med anvisningarna i bilaga II:

- a) Avsändarens namn och adress.
- b) Mottagarens namn och adress.
- c) Följedokumentets referensnummer med syfte att identifiera dokumentet.
- d) Datum då dokumentet utfärdats samt avsändningsdatum om detta är ett annat datum.
- e) Beskrivning av den transporterade produkten enligt gemenskapsbestämmelser och nationella bestämmelser.
- f) Kvantiteter av den transporterade produkten.

Vid transport i behållare med en nominell volym på över 60 liter skall följedokumentet innehålla även följande

- g) beträffande
 - vin: verklig alkoholhalt,
 - ojästa produkter: brytningsindex eller densitet,
 - ungt, icke färdigjäst vin och delvis jäst druvmust: total alkoholhalt,
- h) vad beträffar vin och druvmust
 - den vinodlingszon, enligt zonindelningen i bilaga III till förordning (EG) nr 1493/1999 där den transporterade produkten har sitt ursprung, med användande av följande förkortningar: A, B, C I a, C I b, C II, C III a och C III b,

- de behandlingar enligt bilaga II som de transporterade produkterna har genomgått.

2. Följande dokument godkänns som följedokument:

a) Vad gäller produkter som omfattas av föreskrifterna om formaliteter vid transport i direktiv 92/12/EEG godkänns

- ett administrativt dokument eller handelsdokument enligt förordning (EEG) nr 2719/92, om produkten är befriad från punktskatter när den börjar omsättas fritt,
- ett förenklat följedokument eller ett handelsdokument enligt förordning (EEG) nr 3649/92, vid handel mellan medlemsstater vid saluföring för konsumtion i den avsändande medlemsstaten;

b) Vad gäller produkter som inte omfattas av föreskrifterna om formaliteter vid transport i direktiv 92/12/EEG godkänns alla dokument som innehåller minst de uppgifter som avses i punkt 1 samt eventuellt ytterligare uppgifter som medlemsstaterna kräver och som upprättats enligt bestämmelserna i denna avdelning.

3. För transporter av produkter enligt punkt 2 b som utgår från det egna landet får medlemsstaterna kräva ett följedokument enligt förlagan i bilaga III.

För de transporter som avses i punkt 2 b och som påbörjas och avslutas i det egna landet får medlemsstaterna tillåta att följedokumentet inte delas upp i rutor och att de obligatoriska uppgifterna inte numreras i enlighet med förlagan i bilaga III.

4. Om följedokumentet avser en transport av vinprodukter i behållare med en nominell volym på över 60 liter skall den behöriga myndigheten ge dokumentet ett referensnummer, och myndighetens namn och adress skall anges i dokumentet. Denna myndighet kan vara en skattekontrollerande myndighet.

Referensnumret skall vara en del av en löpnummerserie. Det skall vara förtryckt i följedokumentet.

I det fall som avses i första stycket skall ett korrekt ifyllt original av följedokumentet och en kopia av detta i förväg för varje transport ha förklarats giltiga

- genom att den behöriga myndigheten i den medlemsstat där transporten påbörjas förser dem med sin stämpel, eller
- genom att avsändaren stämplade dem med den föreskrivna stämpeln eller med en stämpelmaskin som är godkänd av den behöriga myndigheten.

Om ett administrativt dokument eller handelsdokument enligt bestämmelserna i förordning (EEG) nr 2719/92, eller ett förenklat följedokument eller handelsdokument enligt bestämmelserna i förordning (EEG) nr 3649/92 används, skall giltigheten av exemplaren nr 1 och nr 2 intygas före transporten i enlighet med förfarandet i tredje stycket.

Artikel 4

Genom undantag från artikel 3.1 krävs inget följedokument i följande fall:

1. Vad gäller vinprodukter i behållare med en nominell volym på över 60 liter:

- a) Vid transport av pressade eller opressade druvor, eller av druvmust, som genomförs av druvproducenten själv eller för hans räkning, från den egna vinodlingen eller en annan anläggning som tillhör honom, under förutsättning att den sammanlagda vägsträckan inte är längre än 40 km och att transporten

— går till den egna vinframställningsanläggningen, i de fall det rör sig om en enskild producent,

— går till sammanslutningens vinframställningsanläggning, om det rör sig om en producent som är medlem i en producentsammanslutning.

I undantagsfall får de behöriga myndigheterna höja den sammanlagda vägsträckan från 40 km till 70 km.

- b) Vid transport av pressade eller opressade druvor som genomförs av druvproducenten själv, eller för hans räkning av annan tredje man än mottagaren, och som utgår från den egna vinodlingen,

— om transporten går till mottagarens vinframställningsanläggning i samma vinodlingszon, och

— om den sammanlagda vägsträckan inte är längre än 40 km. I undantagsfall får de behöriga myndigheterna höja den sammanlagda vägsträckan till 70 km.

- c) Vid transport av vinäger.

- d) Vid transport av produkter inom samma lokala administrativa enhet eller till en angränsande lokal administrativ enhet, under förutsättning att myndigheten har gett sitt tillstånd eller, med ett enskilt tillstånd, vid transport inom samma regionala administrativa enhet, om produkten

— transporteras mellan två anläggningar som tillhör samma företag, om inte annat följer av artikel 12.2 a, eller

— inte byter ägare, och transporten utförs i samband med vinframställning, behandling, lagring eller tappning.

e) Vid transport av pressrester och jäsningsrester

— till ett destilleri, om transporten åtföljs av en följesedel enligt bestämmelser från de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där transporten påbörjas, eller

— om syftet med transporten är att enligt artikel 27.7 och 27.8 i förordning (EG) nr 1493/1999 undanskaffa biprodukter från en bearbetning.

2) Vad gäller vinprodukter i behållare med en nominell volym på högst 60 liter, utan att detta påverkar tillämpningen av bestämmelserna i direktiv 92/12/EEG:

a) Vid transport av produkter i märkta behållare med en nominell volym på högst 5 liter, försedda med en godkänd engångsförslutning med en uppgift som gör det möjligt att identifiera tapparen/tappningsföretaget, om den sammanlagda kvantiteten är högst

— 5 liter, i fråga om koncentrerad druvmust, rektifierad eller ej,

— 100 liter, för alla övriga produkter.

b) Vid transport av vin eller druvsaft till diplomatiska representationer, konsulat och liknande myndigheter, inom de tillåtna gränserna för dessa.

c) Vid transport av vin eller druvsaft

— som ingår i privata ägodelar vid flyttning, och som inte är avsedd för försäljning,

— som är avsedd för förbrukning ombord på fartyg, flygplan eller på tåg.

d) Vid privatpersoners transport av vin och delvis jäst druvmust avsedda för mottagarens förbrukning i det egna hushållet, med undantag av sådan transport som avses under a, om kvantiteten är högst 30 liter.

e) Vid transport av produkter avsedda för vetenskapliga eller tekniska försök, om den sammanlagda kvantiteten är högst 1 hektoliter.

f) Vid transport av varuprover.

g) Vid transport av prover till ett officiellt organ eller laboratorium.

När det gäller undantag enligt punkt 2 a–e från kravet på följedokument skall avsändaren, med undantag för detaljister eller privatpersoner som endast vid enstaka tillfällen

överlåter vinprodukter till andra privatpersoner, alltid kunna styrka att de obligatoriska anteckningarna i register enligt avdelning II, eller andra register som krävs i medlemsstaten i fråga, är korrekta.

Artikel 5

1. Om den behöriga myndigheten upptäcker att en fysisk eller juridisk person, eller sammanslutning av sådana personer, som transporterar eller låter transportera en vinprodukt har begått en allvarlig överträdelse av gemenskapsbestämmelserna inom vinsektorn eller av nationella bestämmelser som har antagits för att genomföra dessa, eller om myndigheten har skäl att misstänka att en sådan överträdelse har begåtts, kan den kräva att följande förfarande tillämpas:

Avsändaren skall fylla i följedokumentet och begära att den behöriga myndigheten godkänner det med sin stämpel. Detta godkännande kan förenas med villkor beträffande produktens vidare användning. Godkännandet sker genom stämpel, underskrift av myndighetens ansvariga tjänsteman samt datum.

Förfarandet ovan skall också tillämpas vid transporter av produkter för vilka produktionsförhållandena eller sammansättningen inte uppfyller kraven i gemenskapsbestämmelser eller nationella bestämmelser.

2. Vid all transport inom gemenskapens tullområde av produkter från tredje land som har börjat omsättas fritt skall följedokumentet innehålla

— numret på det dokument VI 1 som har utfärdats i enlighet med kommissionens förordning (EEG) nr 883/2001 ⁽¹⁾,

— det datum då dokumentet utfärdades,

— namn på och adress till den myndighet i det tredje landet i fråga som har utfärdat eller bemyndigat en producent att utfärda dokumentet.

3. Varje person eller organ som utfärdar följedokument för transport av en vinprodukt, och även personer som har innehaft sådana produkter, skall behålla en kopia av dessa dokument.

Artikel 6

1. Följedokumentet skall anses som vederbörligen ifyllt när det innehåller de uppgifter som avses i artikel 3.1 i denna förordning. När ett dokument som utformats enligt förordning (EEG) nr 2719/92 eller enligt förordning (EEG) nr 3649/92

⁽¹⁾ Se sidan 1 i detta nummer av EGT.

används skall det dessutom innehålla samtliga uppgifter som föreskrivs i artikel 3.1 i denna förordning. Vid transport till ett destilleri av vin som tillsatts alkohol för destillation skall det administrativa följedokumentet eller det förenklade följedokumentet, eller de dokument som används i stället för dessa dokument, dessutom uppfylla kraven i artiklarna 68.2 a och i 70.2 e i kommissionens förordning (EG) nr 1623/2000 ⁽¹⁾.

2. Ett följedokument får endast användas för en transport.

Ett enda följedokument får utfärdas för en samlad transport från en och samma avsändare till en och samma mottagare av

— två eller flera partier av samma produktkategori, eller

— två eller flera partier av olika produktkategorier, om dessa transporteras i märkta behållare med en nominell volym på högst 60 liter som är försedda med en godkänd engångsförslutning med en uppgift som gör det möjligt att identifiera tapparen/tappningsföretaget.

3. I följedokumentet skall det datum då transporten påbörjas anges.

Vid det fall som avses i artikel 5.1 eller då följedokumentet utfärdas av en behörig myndighet är detta endast giltigt om transporten påbörjas senast fem arbetsdagar efter antingen giltighetstidens början eller den dag då det utfärdades

4. Om produkter transporteras i separata delar i samma behållare eller om de blandas under en transport, skall ett följedokument utfärdas för varje del, oavsett om den transporteras separat eller ingår i en blandning. Detta dokument skall, i enlighet med gällande bestämmelser i medlemsstaten, innehålla uppgifter om hur den blandade produkten skall användas.

Medlemsstaterna får emellertid tillåta att avsändare eller personer med befogenhet utfärdar ett enda följedokument för hela den produkt som erhållits genom blandningen. I så fall skall den behöriga myndigheten fastställa hur den ursprungliga produktkategorin och kvantiteten för de olika delarna skall intygas.

5. Om det visar sig att en transport för vilken det krävs ett följedokument äger rum utan ett sådant dokument, eller med ett dokument som innehåller falska, oriktiga eller ofullständiga uppgifter, skall den behöriga myndigheten i den medlemsstat där detta upptäcks, eller ett annat organ som ansvarar för efterlevnaden av gemenskapsbestämmelser och nationella bestämmelser inom vinsektorn, vidta nödvändiga åtgärder

— för att se till att transporten följer bestämmelserna, antingen genom att rätta till eventuella fel eller genom att utfärda ett nytt dokument,

— för att, i förekommande fall genom tillämpning av artikel 5.1 utfärda påföljder i proportion till hur allvarliga de konstaterade oegentligheterna är.

Den behöriga myndigheten eller det organ som avses i första stycket skall stämpla de dokument i vilka rättelser införs eller som utfärdas i enlighet med den bestämmelsen. Åtgärder för att rätta till oegentligheter får inte fördröja transporten utöver vad som är absolut nödvändigt.

Vid allvarliga eller upprepade oegentligheter skall den behöriga regionala eller lokala myndigheten på bestämmelseorten informera den behöriga regionala eller lokala myndigheten på avsändningsorten. För transporter inom gemenskapen skall denna information ges i enlighet med kommissionens förordning (EG) nr 2729/2000 av den 14 december 2000 ⁽²⁾.

6. Om det visar sig omöjligt att för en transport korrigera de oegentligheter som anges i punkt 5 första stycket skall transporten blockeras av den behöriga myndigheten eller av det organ som upptäckt oegentligheten. Avsändaren skall då underrättas om detta och om vilka åtgärder som har vidtagits. Dessa åtgärder kan innebära ett förbud mot att saluföra produkten.

7. När en del av eller hela den produkt som transporteras med ett följedokument inte godkänns av mottagaren, skall denne skriva "Ej godkänt av mottagaren" på dokumentets baksida, samt dagens datum och sin underskrift och i förekommande fall en uppgift om den ej godkända kvantiteten i liter eller kilogram.

I sådana fall får produkten sändas till avsändaren med samma följedokument eller hållas kvar i transportföretagets lokaler till dess att ett nytt följedokument utfärdas för vidarebefordran av produkten.

Artikel 7

1. Följedokumentet skall anses attestera ursprungsbetegningen för kvalitetsviner fso, eller härkomsten för bordsviner som har rätt till en geografisk beteckning

— om det utfärdas av en avsändare som själv har producerat det vin som transporteras och som varken köper eller säljer vinprodukter som framställts av druvor som har skördats i andra specificerade områden eller produktionsområden än de områden vars namn han använder i beskrivningen av det vin han själv producerar,

⁽¹⁾ EGT L 194, 31.7.2000, s. 45.

⁽²⁾ EGT L 316, 15.12.2000, s. 16.

- om det utfärdas av en avsändare som inte omfattas av första strecksatsen, under förutsättning att den behöriga myndigheten på grundval av uppgifter i följedokument för tidigare transporter av produkten i fråga har intygat att uppgifterna i följedokumentet är korrekta,
 - om det utfärdas genom tillämpning av artikel 5.1, under förutsättning att
 - a) i) följedokumentet är utformat enligt förlagan för
 - det administrativa dokumentet i bilagan till förordning (EEG) nr 2719/92,
 - det förenklade följedokumentet i bilagan till förordning (EEG) nr 3649/92, eller
 - följedokumentet i bilaga III till den här förordningen,
 - ii) ett av de dokument som avses i artikel 3.2 b i den här förordningen används för transporter som inte passerar genom en annan medlemsstat,
 - b) följande ordalydelse skrivs in på avsedd plats i följedokumentet:
 - för kvalitetsvin fso: "Detta dokument attesterar ursprungsbezeichnung för de i dokumentet angivna kvalitetsvinerna fso",
 - för bordsvin med geografisk beteckning: "Detta dokument attesterar härkomsten för de i dokumentet angivna bordsvinerna",
 - c) ordalydelse under b intygas av den behöriga myndigheten genom stämpling, datering och den ansvariges underskrift på
 - exemplaren nr 1 och nr 2, när en av förlagorna under a i första och andra strecksatsen används, eller
 - på originalet av följedokumentet och på en kopia av detta, om förlagan i bilaga III eller ett annat dokument enligt artikel 3.2 b används;
 - d) den behöriga myndigheten har gett följedokumentet ett referensnummer,
 - e) det följedokument med vilket produkten transporteras attesterar ursprungsbezeichnung eller härkomsten när det rör sig om en sändning från en medlemsstat som inte är producentmedlemsstat, under förutsättning att dokumentet innehåller
 - referensnummer,
 - datum för utfärdandet, och
 - namn på och adress till den myndighet som är angiven på de dokument med vilka produkten transporterades före vidarebefordran och i vilka ursprungsbezeichnung eller härkomsten har attesterats.
- En medlemsstat kan fastställa att attestering av ursprungsbezeichnung för kvalitetsviner fso eller angivelse av härkomsten för bordsvin som producerats på det egna territoriet, skall vara obligatorisk.
2. De behöriga myndigheterna i varje medlemsstat får ge avsändare som uppfyller de krav som anges i punkt 3 tillstånd att själva fylla i eller låta förtrycka benämningarna i fråga om attestering av ursprungsbezeichnung eller härkomst på blanketterna till följedokumentet, under förutsättning att
 - a) dessa benämningar attesteras i förväg genom den behöriga myndighetens stämpel, datering och den ansvariges underskrift, eller
 - b) benämningarna attesteras av avsändarna själva med en särskild stämpel som de av den behöriga myndigheten har fått tillstånd att använda och som överensstämmer med förlagan i bilaga IV; stämpeln får vara förtryckt på blanketterna, om tryckningen görs av ett tryckeri som har godkänts för detta ändamål.
 3. Det tillstånd som avses i punkt 2 skall endast ges till avsändare
 - som regelbundet låter transportera kvalitetsvin fso och/eller bordsvin som har rätt till en geografisk beteckning, och
 - om det efter den första begäran kan säkerställas att de för sina register över mottagna och avsända varor i enlighet med bestämmelserna i avdelning II, vilket gör det möjligt att kontrollera att uppgifterna i dokumenten är korrekta.
- De behöriga myndigheterna kan neka tillstånd för avsändare som inte ger de garantier som myndigheterna anser nödvändiga. De får återkalla tillståndet, särskilt om en avsändare inte längre uppfyller de villkor som anges i första stycket eller inte längre ger de nödvändiga garantierna.
4. Avsändare som har fått det tillstånd som avses i punkt 2 skall vidta alla nödvändiga åtgärder för att skydda den särskilda stämpeln, de blanketter som är stämplade av den behöriga myndigheten eller avtryck av den särskilda stämpeln.

5. I handeln med tredje land får, vid export från producentmedlemsstaten, endast ett sådant följedokument som utfärdats i enlighet med punkt 1 attestera

— att produktens ursprungsbezeichnung överensstämmer med gällande gemenskapsbestämmelser och nationella bestämmelser, när det rör sig om kvalitetsvin fso,

— att produktens geografiska beteckning överensstämmer med gällande gemenskapsbestämmelser och nationella bestämmelser när det rör sig om bordsvin som beskrivs enligt artikel 51.2 och 51.3 i förordning (EG) nr 1493/1999.

När det gäller export från en medlemsstat som inte är producentmedlemsstat skall det följedokument som är utfärdat i enlighet med punkt 1, och med vilket produkten exporteras, anses attestera att ursprungsbezeichnung eller härkomsten är korrekt, under förutsättning att det innehåller

— referensnummer,

— datum för utfärdandet, och

— namn på och adress till den myndighet som avses i punkt 1 och som anges i de dokument med vilka produkten transporterades före export och i vilka ursprungsbezeichnung eller härkomsten attesterades.

6. Följedokumentet skall anses attestera ursprungsbezeichnung för ett importerat vin om dokumentet är utfärdat enligt artikel 5.2 och efter en av de förlagor som avses i punkt 1 första stycket under a.

Artikel 8

1. Om mottagaren är etablerad inom gemenskapens territorium skall följande regler gälla för användande av följedokumentet

a) vid transport av en produkt som inte är belagd med punktskatt (se punkt 1.5 under allmänt i anvisningarna i bilagan till förordning (EEG) nr 2719/92),

b) vid transport inom gemenskapen av en produkt som är belagd med punktskatt, och som redan har saluförts i den avsändande medlemsstaten (se punkt 1.5 under allmänt i anvisningarna i förklaringarna i bilagan till förordning (EEG) nr 3649/92),

c) vid transporter som inte omfattas av a eller b skall,

i) om det obligatoriska följedokumentet för transport enligt a och b används,

— exemplar nr 1 behållas av avsändaren,

— exemplar nr 2 åtfölja produkten från lastningsplatsen till lossningsplatsen och överlämnas till mottagaren eller dennes företrädare,

ii) om ett annat följedokument används,

— originalet av följedokumentet åtfölja produkten från lastningsplatsen och överlämnas till mottagaren eller dennes företrädare,

— en kopia behållas av avsändaren.

2. Om mottagaren är etablerad utanför gemenskapens tullområde skall originalet och en kopia av följedokumentet, i förekommande fall exemplar nr 1 och 2, tillsammans med exportdeklarationen överlämnas till det behöriga tullkontoret i den exporterande medlemsstaten. Tullkontoret skall se till att dokumentets typ, datum och nummer anges i exportdeklarationen och att exportdeklarationens typ, datum och nummer anges i originalet av följedokumentet och kopian av detta, i förekommande fall i de två exemplaren av följedokumentet.

Tullkontoret på den plats där utförelsen ur gemenskapens tullområde äger rum skall på båda exemplaren av dokumentet föra in ett av följande alternativ och bekräfta det med sin stämpel:

"EXPORTÉ", "UDFØRSEL", "AUSGEFÜHRT", "EXPORTED", "ESPORTATO", "UITGEVOERD", "EEXAXØEN", "EXPORTADO", "EXPORTERAD", "VIETY",

Därefter skall de stämplade exemplaren med denna text lämnas tillbaka till exportören eller dennes företrädare. Denne skall se till att ett exemplar åtföljer den exporterade produkten under transporten.

3. De uppgifter som avses i punkt 2 första stycket skall minst omfatta dokumentets typ, datum och nummer samt, beträffande exportdeklarationen, namn på och adress till den behöriga exportmyndigheten.

4. Vid tillfällig export av en vinprodukt, inom ramen för systemet med passiv förädling enligt rådets förordning (EEG) nr 2913/92 ⁽¹⁾ och kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93 ⁽²⁾, till ett land som är medlem i Europeiska frihandelsammanslutningen (Efta) för att lagras, mognadslagras och/eller förpackas i ett av dessa länder, skall utöver följedokumentet ett informationsblad upprättas enligt Tullsamarbetsrådets rekommendation av den 3 december 1963. Bladet skall i rutorna för varubeskrivningar innehålla en beskrivning av varorna i enlighet med gemenskapsbestämmelser och nationella bestämmelser, samt en uppgift om den kvantitet vin som transporteras.

⁽¹⁾ EGT L 302, 19.10.1992, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 253, 11.10.1993, s. 1.

Dessa uppgifter skall hämtas från originalet av det följedokument med vilket vinet har transporterats till det tullkontor där informationsbladet utfärdas. Typ, datum och nummer för det dokument som åtföljde den tidigare transporten skall antecknas på detta blad.

Om det behöriga tullkontoret i ett Efta-land på ett korrekt sätt har fyllt i informationsbladet i samband med återinförsel i gemenskapens tullområde av de produkter som avses i första stycket, skall detta dokument gälla som följedokument för transporten, antingen till tullkontoret på bestämmelseorten inom gemenskapen eller till det tullkontor inom gemenskapen där produkten släpps fri för konsumtion, förutsatt att dokumentet i rutan för varubeskrivningen innehåller de uppgifter som anges i första stycket.

Det berörda tullkontoret i gemenskapen skall stämpla en kopia eller fotokopia av det dokument som lämnas in av mottagaren eller dennes företrädare och lämna tillbaka det till honom för användning enligt denna förordning.

5. Vad gäller kvalitetsvin fso och bordsvin med rätt till en geografisk beteckning som exporteras till tredje land med ett följedokument i enlighet med denna förordning, skall dokumentet, som tjänar som ursprungs- eller härkomstintyg, visas upp för den behöriga myndigheten tillsammans med andra dokument som den behöriga myndigheten kan godta, när sådant vin börjar omsättas fritt inom gemenskapen, såvida det inte rör sig om produkter som uppfyller kraven i punkt 4 eller sådana returvaror som avses i förordning (EEG) nr 2913/92 och i tillämpningsföreskrifterna för den förordningen. Under förutsättning att dessa övriga dokument anses tillfredsställande, skall tullkontoret attestera en kopia eller fotokopia av det intyg om ursprungsbeteckning som har lämnats in av mottagaren eller dennes företrädare och lämna tillbaka det till honom för användning enligt denna förordning.

Artikel 9

Om det under transporten inträffar en oförutsedd händelse, eller ett fall av force majeure, som leder till att en del av eller hela den last för vilken det krävs ett följedokument delas upp eller går förlorad, skall transportföretaget begära att de behöriga myndigheterna där händelsen eller fallet av force majeure inträffade lämnar en skriftlig redogörelse för det inträffade.

I den mån det är möjligt skall transportföretaget också underätta den behöriga myndigheten på platsen närmast händelsen så att denna myndighet kan vidta de åtgärder som är nödvändiga för att transporten skall kunna genomföras enligt reglerna. Sådana åtgärder får inte fördröja transporten utöver vad som är absolut nödvändigt för att följa bestämmelserna.

Artikel 10

Vid transport av mer än 60 liter av en sådan oförpackad vinprodukt som avses nedan skall det utöver det obligatoriska

dokumentet för transporten i fråga, även finnas en kopia som gjorts med självkopierande papper eller karbonpapper, eller en kopia av annan typ, som godkänts av den behöriga myndigheten:

a) Produkter med ursprung inom gemenskapen:

- vin som lämpar sig för framställning av bordsvin,
- vin avsett för bearbetning till kvalitetsvin fso,
- delvis jäst druvmust,
- koncentrerad druvmust, rektifierad eller ej,
- färsk druvmust vars jäsning har avbrutits genom tillsats av alkohol,
- druvsaft,
- koncentrerad druvsaft,
- bordsdruvor avsedda för bearbetning till andra produkter än de som avses i artikel 42.5 i förordning (EG) nr 1493/1999.

b) Produkter som inte har sitt ursprung i gemenskapen:

- färska druvor, utom bordsdruvor,
- druvmust,
- koncentrerad druvmust,
- delvis jäst druvmust,
- koncentrerad druvmust, rektifierad eller ej,
- färsk druvmust vars jäsning har avbrutits genom tillsats av alkohol,
- druvsaft,
- koncentrerad druvsaft,
- likörvin avsett för framställning av produkter som inte omfattas av KN-nummer 2204.

Samma gäller för följande produkter, oavsett ursprung och transporterad kvantitet, utan att det påverkar de undantag som avses i artikel 4:

- jäsningsrester,
- pressrester avsedda för destillation eller annan industriell bearbetning,
- piquettevin,
- vin som tillsatts alkohol för destillation,
- vin som framställts av druvsorter som i medlemsstaternas klassificering enligt artikel 19 i förordning (EG) nr 1493/1999 inte tas upp som en sort som får användas för framställning av cuvén i den administrativa enhet där druvorna skördats,

- produkter som inte får erbjudas eller levereras för direkt konsumtion.

föringen, kontrollera mottagna och avsända varor samt varulager.

Senast den första arbetsdagen efter det att produkterna lämnar avsändningsorten skall avsändaren så snabbt som möjligt skicka den kopia som avses i första stycket till den behöriga myndighet som är ansvarig för lastningsplatsen. Den behöriga myndigheten skall så snabbt som möjligt skicka denna kopia till den behöriga myndighet som ansvarar för lossningsplatsen, dock senast den första arbetsdagen efter det att den mottagits eller efter det att myndigheten själv fyller i den.

3. Personer som är skyldiga att föra register skall anteckna när varje parti av de produkter som avses i punkt 1 tas emot på eller sänds iväg från anläggningen, samt vilka av de behandlingar som avses i artikel 14.1 som utförts. De skall dessutom för varje anteckning i registren över mottagna och avsända varor kunna visa upp ett dokument som har åtföljt transporten i fråga, eller en annan verifikationshandling, särskilt ett handelsdokument.

AVDELNING II

Register

Artikel 11

1. Fysiska och juridiska personer samt sammanslutningar av sådana personer som, oavsett ändamål, i utövningen av sin näringsverksamhet eller i kommersiella syften innehar vinprodukter är skyldiga att föra register över mottagna och avsända produkter.

Emellertid

a) behöver register inte föras av

- detaljister,
- utskänkingsställen där varan uteslutande konsumeras på plats,

b) behöver anteckningar om vinäger inte föras in i registren.

2. Medlemsstaterna får fatta beslut om

- a) att näringsidkare utan lagerlokaler skall föra register i enlighet med medlemsstatens egna regler och förfaranden,
- b) att fysiska och juridiska personer, samt sammanslutningar av sådana personer, som innehar lager av eller endast saluför vinprodukter i små behållare som uppfyller de villkor för presentation som avses i artikel 4.2 a, inte skall vara skyldiga att föra register, under förutsättning att det när som helst är möjligt att på grundval av andra verifikationshandlingar, inklusive handelsdokument som används i bok-

Artikel 12

1. Registren skall bestå

- antingen av inbundna blad med löpnumrering, eller
- av ett modernt bokföringssystem som är godkänt av de behöriga myndigheterna, under förutsättning att de obligatoriska uppgifterna är införda i registren.

Medlemsstaterna får emellertid fatta beslut om

- a) att register, om de förs av näringsidkare som inte utför någon av de behandlingar som anges i artikel 14.1 eller någon oenologisk behandling, får bestå av samtliga följeddokument,
- b) att register, om de förs av producenter, får bestå av anteckningar på baksidan av de skörde-, produktions- eller lagerdeklarationer som föreskrivs i kommissionens förordning (EG) nr 1294/96 ⁽¹⁾.

2. Register skall föras separat för varje företag och i samma lokaler där produkterna förvaras.

De behöriga myndigheterna får emellertid, vid behov, genom anvisningar tillåta

- a) att registren förs på företagets huvudanläggning, om produkterna innehas i olika lager tillhörande ett och samma företag inom en och samma lokala administrativa enhet, eller i en angränsande enhet,
- b) att registerhanteringen ges i uppdrag till ett specialiserat företag, under förutsättning att det på grundval av andra dokument är möjligt att även fortsättningsvis på plats kontrollera mottagna och avsända varor samt vad som finns i lager.

Om detaljhandlare som säljer direkt till slutkonsument tillhör samma företag och får leveranser från ett eller flera centrallager som tillhör detta företag, skall dessa centrallager, utan att detta påverkar tillämpningen av artikel 11.2 b, vara skyldiga att föra register. Leveranser till ovan nämnda detaljhandlare skall antecknas i registren som avsända varor.

3. För produkter som skall antecknas i registren skall särskilda räkenskaper föras för

⁽¹⁾ EGT L 166, 5.7.1996, s. 14.

- var och en av de kategorier som anges antingen i bilaga I till förordning (EG) nr 1493/1999 eller i artikel 34 i förordning (EG) 883/2001,
- varje kvalitetsvin fso, och produkter avsedda för bearbetning till kvalitetsvin fso, som framställts av druvor som har skördats inom samma specificerade område,
- varje bordsvin som beskrivs med namnet på ett geografiskt område, samt produkter avsedda att bearbetas till sådant bordsvin, som framställts av druvor som har skördats inom samma produktionsområde.

Kvalitetsviner fso av olika ursprung, förpackade i behållare på högst 60 liter som är märkta enligt gemenskapsbestämmelserna, som har köpts från tredje man och som innehas för försäljning, får tas med i samma räkenskaper, under förutsättning att den behöriga myndigheten, eller ett organ som är bemyndigat av denna myndighet, har gett sitt tillstånd för detta, och att varje mottaget och avsänt kvalitetsvin fso anges separat. Detta gäller också för bordsvin med geografisk beteckning.

Nedklassificering av ett kvalitetsvin fso skall antecknas i registren.

4. Medlemsstaterna skall fastställa maximiprocent-satser för förluster på grund av avdunstning under lagerhållningen och på grund av olika behandlingar eller byte från en produktkategori till en annan.

Om de faktiska förlusterna

- under transport är högre än de toleranser som anges i del B punkt 1.2 i bilaga II, och
- om, i de fall som avses i första stycket, den högsta procent-sats som medlemsstaterna fastställt överskrids, skall den som för registret skriftligen och inom en tidsfrist som medlemsstaterna fastställt informera den behöriga regionala myndigheten om detta så att myndigheten kan vidta de åtgärder som krävs.

Medlemsstaterna skall fastställa hur anteckningar skall göras i registren beträffande

- producentens konsumtion i det egna hushållet,
- eventuella tillfälliga variationer i produkternas volym.

Artikel 13

1. För mottagna och avsända varor skall det i registren alltid anges
 - produktens kontrollnummer, i de fall då ett sådant krävs enligt gemenskapsbestämmelserna eller nationella bestämmelser,

- datum för mottagande och avsändande,
- den faktiska in- och utgående kvantiteten,
- en beskrivning av produkten enligt gällande gemenskapsbestämmelser och nationella bestämmelser,
- en hänvisning till det dokument som åtföljer eller har åtföljt transporten.

I de fall som avses i artikel 7.5 skall det i registret för avsända varor göras en hänvisning till det dokument med vilket produkten tidigare transporterades.

2. En gång om året och vid ett datum som medlemsstaterna får fastställa, skall uppgifterna i registren över mottagna och avsända varor sammanställas. Inom ramen för denna årsredovisning skall en inventering av lagren göras. De befintliga lagren skall i registren bokföras som mottagna varor, vid en tidpunkt efter årsredovisningen. Om årsredovisningens uppgifter om lagren skiljer sig från de faktiska lagren, skall detta antecknas i årsredovisningen.

Artikel 14

1. De behandlingar som skall antecknas i registren är
 - höjning av alkoholhalten,
 - tillsättning av syra,
 - avsyring,
 - sötning,
 - blandning av viner,
 - tappning,
 - destillation,
 - framställning av mousserande vin, mousserande vin med tillsatt koldioxid, pärlande vin och pärlande vin tillsatt med koldioxid,
 - framställning av likörvin,
 - framställning av koncentrerad druvmust, rektifierad eller ej,
 - behandling med kol för oenologiskt bruk,
 - behandling med kaliumferrocyanid,
 - vin med tillsatt alkohol för destillation,
 - andra processer med tillsats av alkohol,

- bearbetning till en produkt i en annan kategori, särskilt till aromatiserat vin,
- elektrodialysbehandling.

Om ett företag enligt artikel 12.1 andra stycket får tillstånd att föra förenklade register får den behöriga myndigheten tillåta att kopior av de anmälningar som avses i punkt G.5 i bilaga V till förordning (EG) nr 1493/1999 och som görs enligt artiklarna 22–29 i kommissionens förordning (EG) nr 1622/2000 ⁽¹⁾ jämföras med uppgifter i registren om höjning av alkoholhalten, tillsättning av syra och avsyrning.

2. För var och en av de behandlingar som anges i punkt 1 skall det i registren, med undantag av de register som avses i punkt 3, antecknas

- vilken behandling som utförts, samt datum för denna,
- art och kvantitet för de använda produkterna,
- kvantitet för den produkt som erhållits vid behandlingen,
- kvantitet för den produkt som använts för höjning av alkoholhalten, tillsättning av syra, avsyrning, sötning och tillsats av alkohol för destillation,
- produkternas benämning före och efter behandlingen, i enlighet med gällande gemenskapsbestämmelser eller nationella bestämmelser,
- märkningen av de behållare som de registrerade produkterna förvaras i före och efter behandlingen,
- antalet flaskor som fyllts och deras innehåll, i de fall det rör sig om tappning på flaska,
- vid kontraktstappning tapparens/tappningsföretagets namn och adress.

Om en produkt byter kategori genom en bearbetning som inte är en av de behandlingar som avses i punkt 1 första stycket, särskilt vad gäller jäsnings av druvmust, skall kvantiteten och arten av den produkt som framställs genom bearbetningen antecknas i registren.

Vid tillsats av alkohol i vin för destillation skall även de uppgifter som anges i artikel 68.2 a och i artikel 70.2 e i förordning (EG) nr 1623/2000 föras in i registren.

⁽¹⁾ EGT L 194, 31.7.2000, s. 1.

3. I fråga om framställning av mousserande vin skall cuvée-registren innehålla följande uppgifter för varje framställd cuvée:

- datum för beredningen,
- tappningsdatum för mousserande kvalitetsviner och mousserande kvalitetsviner fso,
- volymen för cuvén, samt beskrivning av de enskilda beståndsdelarna i denna, deras volym samt den verkliga och potentiella alkoholhalten i varje beståndsdel,
- var och en av de metoder som avses i artikel 24 i förordning (EG) nr 1622/2000,
- den kvantitet tiragelikör som har använts,
- kvantiteten expeditjonslikör,
- det antal flaskor som erhållits, med uppgift i förekommande fall om typen av mousserande vin, uttryckt i form av en uppgift om dess restsockerhalt, om denna nämns i märkningen.

4. I fråga om framställning av likörvin skall registren innehålla följande uppgifter om varje parti likörvin under framställning:

- datum för tillsats av de produkter som avses i punkt 14.B b i bilaga I till förordning (EG) nr 1493/1999,
- den tillsatta produktens art och mängd.

Artikel 15

1. De som är skyldiga att föra register skall föra register eller särskilda räkenskaper över följande mottagna och avsända produkter och varor som de innehar eller har innehaft, oavsett ändamål, inklusive användning inom den egna anläggningen:

- sackaros,
- koncentrerad druvmust,
- rektifierad koncentrerad druvmust,
- produkter som används vid tillsättning av syra,
- produkter som används vid avsyrning,
- alkohol och vinsprit.

Om register eller särskilda räkenskaper förs skall detta inte innebära undantag från de anmälningar som avses i punkt G.5 i bilaga V till förordning (EG) nr 1493/1999.

2. I de register eller särskilda räkenskaper som avses i punkt 1 skall det separerat för varje produkt anges,

a) i fråga om mottagna varor:

- leverantörens namn eller firmanamn samt adress, med hänvisning i förekommande fall till följedokumentet för transport av produkten,
- kvantitet,
- datum för mottagande,

b) i fråga om avsända varor:

- kvantitet,
- datum för användning eller avsändande,
- i förekommande fall mottagarens namn eller firmanamn och adress.

Artikel 16

1. Uppgifter skall föras in i registren eller de särskilda räkenskaperna inom följande tidsfrister:

- De uppgifter som avses i artiklarna 11, 12 och 13 skall för mottagna varor föras in i registren senast den första arbetsdagen efter mottagandet och för avsända varor senast den tredje arbetsdagen efter avsändandet.
- De uppgifter som avses i artikel 14 skall föras in senast den första arbetsdagen efter behandlingen; uppgifter om berikning skall emellertid föras in samma dag.
- De uppgifter som avses i artikel 15 skall för mottagna och avsända varor föras in i registren senast den första arbetsdagen efter det att produkterna mottagits eller avsänts; i fråga om användning skall detta ske på användningsdagen.

Medlemsstaterna får emellertid tillåta längre tidsfrister, dock högst 30 dagar, t. ex. när lagerbokföringen är datoriserad, under förutsättning att det när som helst är möjligt att på grundval av andra verifikationshandlingar kontrollera vad som mottagits och avsänts samt de behandlingar som avses i artikel 14, och dessutom under förutsättning att dessa dokument bedöms som tillförlitliga av den behöriga myndigheten eller av ett organ som är bemyndigat av denna myndighet.

2. Genom undantag från punkt 1 första stycket, och om inte annat följer av bestämmelser som medlemsstaterna utfärdar enligt artikel 17, får avsändande av en och samma produkt antecknas i registret över avsända varor i form av ett månadsbokslut, under förutsättning att produkten uteslutande är förpackad i sådana behållare som avses i artikel 4.2 a.

Artikel 17

1. Medlemsstaterna kan tillåta att redan befintliga register anpassas och fastställa kompletterande regler eller strängare

krav för att föra och kontrollera registren. Medlemsstaterna kan bland annat föreskriva att det skall föras särskilda räkenskaper för register över de produkter som medlemsstaterna beslutar om, eller att särskilda register skall föras för vissa kategorier av produkter eller för vissa av de hanteringar som avses i artikel 14.1.

2. Vid tillämpning av artikel 5.1 får medlemsstaterna fatta beslut om att den behöriga myndigheten själv får föra registren eller överlåta detta till ett organ som är bemyndigat för detta ändamål.

AVDELNING III

Allmänna bestämmelser och övergångsbestämmelser

Artikel 18

1. Medlemsstaterna får

- a) föreskriva lagerbokföring för förslutningar som används vid tappning av produkterna i behållare med en nominell volym på högst 5 liter enligt artikel 4.2 a och som utbjuds till försäljning på deras territorium, liksom särskilda angivelser på dessa,
- b) kräva kompletterande uppgifter på följedokument för transporter av vinprodukter som erhållits på deras territorium under förutsättning att dessa uppgifter är nödvändiga för kontrollen,
- c) föreskriva, om det är motiverat vid datoriserad lagerbokföring, var vissa uppgifter skall anges på de följedokument som åtföljer transporter av vinprodukter som börjar på deras territorium, under förutsättning att de förlagor som avses i artikel 7.1 a inte ändras,
- d) tillåta, i fråga om transporter som påbörjas och avslutas inom det egna landet utan att passera genom en annan medlemsstat eller tredje land, att uppgifter om en druvmusts densitet, under en övergångsperiod som löper ut den 31 juli 2002, ersätts med uppgifter om densiteten uttryckt i Oechsle-grader,
- e) föreskriva, i fråga om sådana följedokument för transporter av vinprodukter som utfärdats på deras territorium, att det utöver datum också anges klockslag för transportens början,
- f) tillåta, som ett komplement till artikel 4.1, att ett följedokument inte är obligatoriskt när en producent som tillhör en producentsammanslutning själv transporterar pressade eller opressade druvor eller druvmust om han själv har produce-

rat dem, eller när en sådan transport görs av en producent-sammanslutning som innehar produkten, eller om transporten görs för enderas räkning till ett mottagningsställe eller till sammanslutningens vinframställningsanläggning, under förutsättning att transporten påbörjas och avslutas inom samma vinodlingszon och, i de fall det rör sig om en produkt som är avsedd att bearbetas till kvalitetsvin fso, även inom det specificerade området i fråga, inklusive ett mindre område i omedelbar anslutning till detta,

g) föreskriva

- att avsändaren utfärdar en eller flera kopior av följedokument för transporter som påbörjas på deras territorium,
- att avsändaren utfärdar en eller flera kopior av följedokument för transporter som påbörjas i en annan medlemsstat eller i tredje land och som avslutas på deras territorium,

I så fall skall de avgöra på vilket sätt kopiorna skall användas.

h) föreskriva, i fråga om det undantag som avses i artikel 4.1 b om kravet på följedokument för vissa transporter av druvor, att detta inte skall gälla för transporter som påbörjas och avslutas på deras territorium,

i) föreskriva, i fråga om de transporter enligt artikel 10 som påbörjas på deras territorium och som avslutas i en annan medlemsstat, att avsändaren skall meddela namn på och adress till den behöriga myndigheten på lossningsplatsen och översända de kopior som upprättats enligt ovan nämnda artikel 10.

2. Om den använda förslutningen eller emballagetyper finns med i förteckningen i bilaga I får medlemsstaterna inte med hänvisning till de använda förslutningarna, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 21 i direktiv 92/12/EEG, förbjuda eller begränsa handeln med produkter i sådana behållare med en nominell volym på högst 5 liter som avses i artikel 4.2 a.

Medlemsstaterna får emellertid i fråga om produkter som tappas i det egna landet förbjuda användningen av vissa förslutningar eller emballagetyper som finns med i förteckningen i bilaga I, eller ställa vissa villkor för användningen av sådana förslutningar.

Artikel 19

1. Utan att det påverkar strängare bestämmelser som medlemsstaterna utfärdar för tillämpningen av den egna lagstiftningen, och inte heller nationella förfaranden i andra syften, skall följedokument och obligatoriska kopior bevaras i minst 5 år efter utgången av det kalenderår då de utfärdades.

2. Register, och den dokumentation om behandlingar som antecknas i registren, skall bevaras i minst 5 år efter årsredovis-

ningen. Om ett register innehåller en eller flera oavslutade räkenskaper för mindre kvantiteter vin, kan dessa överföras till ett annat register samtidigt som detta antecknas i det ursprungliga registret. I detta fall skall den ovan nämnda femårsperioden börja den dag då överföringen görs.

Artikel 20

1. Medlemsstaterna skall meddela kommissionen

- namn på och adress till den eller de myndigheter som är ansvariga för tillämpningen av denna förordning,
- i förekommande fall, namn på och adress till sådana organ som har bemyndigats av en behörig myndighet för tillämpningen av denna förordning.

2. Medlemsstaterna skall också underrätta kommissionen om

- ändringar vad gäller de behöriga myndigheterna och de organ som avses i punkt 1,
- vilka åtgärder de har vidtagit för att genomföra denna förordning, om dessa åtgärder är av särskilt intresse för det samarbete mellan medlemsstaterna som avses i förordning (EG) nr 2729/2000.

Artikel 21

1. Förordning (EEG) nr 2238/93 upphör att gälla.

2. Hänvisningar till den förordning som upphävs genom punkt 1 skall betraktas som hänvisningar till den här förordningen.

3. Den italienska versionen av artikel 4.2 i förordning (EEG) nr 2238/93 skall emellertid fortsätta att gälla i Italien fram till och med den 30 september 2001.

Artikel 22

Artikel 4.2 i denna förordning skall träda i kraft i Italien den 1 oktober 2001.

Artikel 23

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med den 1 maj 2001.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 24 april 2001.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

BILAGA I

Förteckning över förslutningar som är tillåtna i gemenskapen för små behållare som är fyllda med sådana produkter från vinsektorn som avses i artikel 2 h

1. Cylindrisk hatt av kork eller av annat inert material, täckt eller ej av t.ex. en kapsyl eller skiva. Denna får inte gå att återanvända efter öppnandet, och den kan vara i
 - aluminium,
 - metallegering,
 - krympplast,
 - PVC med aluminiuminlägg,
 - vax avsett för livsmedel, eventuellt täckt med andra inerta material.
 2. Hatt av kork eller annat inert material som är helt nedförd i flaskans hals, försedd med en metall- eller plastkapsyl som täcker både halsen och hatten och bryts när den öppnas.
 3. Svampformad propp av kork eller annat inert material, som hålls på plats av en bygel som måste brytas när den öppnas, det hela eventuellt täckt med metall- eller plastfolie.
 4. Skruvkapsyl av aluminium eller plåt, invändigt försedd med en skiva av kork eller annat inert material och en försegling som rivs eller bryts när den öppnas.
 5. Skruvkapsyl av plast.
 6. Rivkapsyl av
 - aluminium,
 - plast,
 - en kombination av dessa.
 7. Kronkork av metall, invändigt försedd med en skiva av kork eller annat inert material.
 8. Förslutningar som utgör en del av emballaget och som inte kan återanvändas efter det att de har öppnats, som
 - plåtburkar,
 - aluminiumburkar,
 - kartongemballage,
 - plastemballage,
 - behållare av en kombination av dessa material,
 - påsar av mjukplast,
 - mjuka påsar av en kombination av aluminium och plast,
 - tetraederformade behållare av aluminiumfolie.
-

BILAGA II

Anvisningar för utfärdande av följedokument

A. Allmänna regler

1. Dokumentet skall helst fyllas i med skrivmaskin. Om det fylls i för hand, skall skriften vara läslig och outplånlig.
2. Dokumentet får inte innehålla raderingar eller överskrivningar. Följedokumentet får inte användas om det görs någon felsskrivning när det fylls i.
3. Kopiorna skall antingen vara bestyrkta fotokopior eller kopior gjorda med självkopierande papper eller karbonpapper. Alla obligatoriska kopior av ett följedokument skall förses med ordet "kopia" eller motsvarande notering.
4. Om en blankett som är utformad enligt förlagan i bilagan till förordning (EEG) nr 2719/92 (administrativt dokument eller handelsdokument), eller enligt förlagan i bilagan till förordning (EEG) nr 3649/92 (förenklat följedokument eller handelsdokument), används för att åtfölja en vinprodukt som inte omfattas av de transportföreskrifter i direktiv 92/12/EEG som avses i artikel 3.2 b, skall ett streck dras diagonalt från hörn till hörn genom alla rutor som inte är tillämpliga.

B. Särskilda regler

1. Varubeskrivning:
- 1.1 Produktkategori

Den kategori som produkten tillhör skall anges med en beskrivning som överensstämmer med gemenskapsbestämmelserna och definierar produkten så exakt som möjligt, t. ex:

- bordsvin,
- kvalitetsvin fso,
- druvmust,
- druvmust avsedd för framställning av kvalitetsvin fso,
- importerat vin.

- 1.2 Verklig och total alkoholhalt, densitet.

I följedokumentet

- a) skall den verkliga alkoholhalten i vin, utom för ungt icke färdigjäst vin, och den totala alkoholhalten i ungt icke färdigjäst vin samt delvis jäst druvmust anges i volymprocent med en decimal,
- b) skall brytningsindex för druvmust bestämmas enligt den mätmetod som är godkänd inom gemenskapen och anges som den möjliga alkoholhalten i volymprocent; detta kan ersättas av densiteten uttryckt i g/cm^3 ,
- c) skall densiteten för färsk druvmust, vars jäsnings har avbrutits genom tillsats av alkohol, anges i g/cm^3 , och denna produkts verkliga alkoholhalt skall anges i volymprocent med en decimal,
- d) skall sockerhalten i koncentrerad druvmust, rektifierad koncentrerad druvmust och koncentrerad druvsaft anges som total sockerhalt i g/l och g/kg,
- e) kan den verkliga alkoholhalten i pressrester och jäsningsrester också anges; den skall i så fall anges i liter ren alkohol per 100 kg.

För dessa uppgifter används de jämförelsetabeller som har godkänts för gemenskapen i bestämmelserna om analysmetoder.

Utan att det påverkar tillämpningen av gemenskapsbestämmelserna om gränsvärden för vissa vinprodukter, skall följande toleranser gälla

- för uppgifter om den verkliga eller totala alkoholhalten: en tolerans på $\pm 0,2$ volymprocent,
- för uppgifter om densitet: en tolerans på sex enheter i fjärde decimalen ($\pm 0,0006$),
- för uppgifter om sockerhalten: en tolerans på 3 %.

2. Uppgifter om nettokvantitet:

- Nettokvantiteten druvor, koncentrerad druvmust, rektifierad koncentrerad druvmust, koncentrerad druvsaft, pressrester och jäsningsrester skall anges i ton eller kilogram, med användande av förkortningarna "t" respektive "kg".
- Nettokvantiteten andra produkter i hektoliter eller liter skall anges med förkortningarna "hl" respektive "l".

För uppgifter om bulktransporterade produkter gäller en tolerans på 1,5 % av den totala nettokvantiteten.

3. Övriga uppgifter vid bulktransporter

3.1 Vinodlingszon

Den vinodlingszon där den transporterade produkten har sitt ursprung skall anges enligt definitionerna i bilaga III till förordning (EG) nr 1493/1999, med användande av förkortningarna A, B, C I a, C I b, C II, C III a och C III b.

3.2 Behandlingar

De behandlingar som den transporterade produkten har genomgått skall anges genom att följande siffror skrivs inom parentes:

- 0: Produkten har inte genomgått någon av följande behandlingar:
- 1: Produkten har tillsatts alkohol.
 - 2: Produkten har tillsatts syra.
 - 3: Produkten har avsyrats.
 - 4: Produkten har sötats.
 - 5: Produkten har tillsatts alkohol för destillation.
 - 6: Till produkten har det tillsatts en produkt med ursprung i en annan geografisk enhet än den som anges i beskrivningen.
 - 7: Till produkten har det tillsatts en produkt av en annan druvsort än den som anges i beskrivningen.
 - 8: Till produkten har det tillsatts en produkt som skördats under ett annat år än det som anges i beskrivningen.
 - 9: Övrigt (specificeras).

Exempel:

- För vin med ursprung i zon B, och till vilket alkohol har tillsatts, anges B (1).
- För druvmust med ursprung i zon C III b, och till vilken syra tillsatts, anges C III b (2).

Uppgifter om vinodlingszonen och behandlingar skall komplettera produktens varubeskrivning, och de skall anges inom samma synfält som denna.

C. Uppgifter som krävs för utfärdande av det följedokument som avses i artikel 3 b i den här förordningen (bilaga III).

Preliminär anmärkning:

Den förlaga till följedokumentet som återges i bilaga III skall följas till alla delar. Måtten för de rutor som är markerade med linjer i förlagan och som skall innehålla de uppgifter som krävs får emellertid betraktas som ungefärliga.

	Nummer på rutan i förlagan i bilaga III
Avsändare: Fullständigt namn och adress, inklusive postnummer	1
Referensnummer: På varje försändelse skall det finnas ett referensnummer för identifiering av denna i avsändarens bokföring (till exempel fakturanummer)	2
Mottagare: Fullständigt namn och adress, inklusive postnummer	3
Behörig myndighet på avsändningsorten: Namn på och adress till den behöriga myndighet som svarar för kontrollen av upprättandet av handelsdokument på avsändningsorten. Denna uppgift är inte obligatorisk för försändelse till en annan medlemsstat eller vid export	4

	Nummer på rutan i förlagan i bilaga III
<p>Transportör: Namn på och adress till den person som är ansvarig för den första transporten (om annan än avsändaren)</p> <p>Övriga uppgifter om transporten</p> <p>Ange</p> <p>a) transportmedel (lastbil, skåpbil, tankbil, bil, järnvägsvagn, cisternvagn, flyg),</p> <p>b) registreringsnummer eller, för fartyg, namn (frivilliga uppgifter)</p>	5
<p>Datum för avsändande, och om den medlemsstat där transporten påbörjas kräver detta, även klockslag för transportens början</p> <p>Vid byte av transportmedel skall transportören ange följande på baksidan av dokumentet:</p> <ul style="list-style-type: none"> — Datum då transporten påbörjas — Transportmedel och registreringsnummer (för bilar) och namn (för fartyg) — Sitt förnamn och efternamn eller firmanamn samt postadress, inklusive postnummer 	6
<p>Bestämmelseort: Den faktiska bestämmelseorten om varorna inte levereras till den adress som avsändaren angett. Om varorna exporteras skall en av de uppgifter som avses i artikel 8.2 anges</p>	7
<p>Produktbeskrivning enligt rådets förordning (EEG) nr 2392/89 ⁽¹⁾ och kommissionens förordning (EEG) nr 3201/90 ⁽²⁾ och enligt gällande nationella bestämmelser, bl.a. obligatoriska uppgifter</p> <p>Beskrivning av kollen: Identifieringsnummer och antal kollen, antal förpackningar i varje kollen</p>	8
<p>Beskrivningen får fortsätta på ett separat blad som bifogas varje exemplar. Till detta kan en packsedel användas</p> <p>För bulktransporterade produkter:</p> <ul style="list-style-type: none"> — vin: verklig alkoholhalt, — ojästa produkter: brytningsindex eller densitet, — icke färdigjästa produkter, total alkoholhalt, — vin vars restsockerhalt överskrider 4 gram per liter, förutom den verkliga alkoholhalten även den totala alkoholhalten 	8
<p>Kvantitet:</p> <ul style="list-style-type: none"> — För bulktransporterade produkter anges den totala nettokvantiteten — För tappade produkter anges antal behållare samt deras volym 	9
<p>Kompletterande uppgifter som föreskrivs av den avsändande medlemsstaten: Om sådana uppgifter krävs måste den berörda medlemsstatens anvisningar följas. Om så inte är fallet, markera med ett diagonalt streck i rutan</p>	10
<p>Attestering av ursprungsbeteckningen eller härkomsten: se artikel 7</p>	11

⁽¹⁾ EGT L 232, 9.8.1989, s. 13.

⁽²⁾ EGT L 309, 8.11.1990, s. 1.

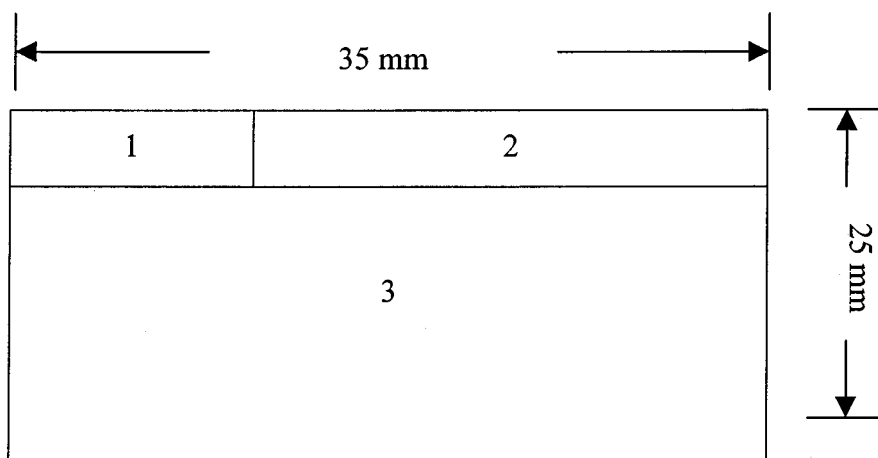
BILAGA III

Följedokument för transport av vinprodukter

1. Avsändare (namn och adress)	2. Referensnummer	
	4. Behörig myndighet på avsändningsorten (namn och adress)	
3. Mottagare (namn och adress)	6. Avsändningsdatum	
	7. Bestämmelseort	
5. Transportör, och andra uppgifter om transporten		
8. Produktbeskrivning	9. Kvantitet	
10. Kompletterande uppgifter som krävs av den avsändande medlemsstaten		
11. Attesterings (för vissa viner)		
12. Kontroller av behöriga myndigheter	Undertecknarens företag, samt telefonnummer	
	Undertecknarens namn	
	Ort och datum	
	Underskrift	

BILAGA IV

SÄRSKILD STÄMPEL

1. Medlemsstatens emblem.
2. Behörig myndighet eller behörigt regionalt organ.
3. Attestering.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 885/2001

av den 24 april 2001

om ändring av förordningar (EEG) nr 3201/90, (EG) nr 1622/2000 och (EG) nr 883/2001 om tillämpningsföreskrifter för den gemensamma organisationen av marknaden för vin, beträffande viner med ursprung i Kanada för vilka benämningen "Icewine" får användas

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1493/1999 av den 17 maj 1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för vin⁽¹⁾, ändrad genom förordning (EG) nr 2826/2000⁽²⁾, särskilt artiklarna 46, 68 och 80 i denna, och

av följande skäl:

- (1) Enligt kommissionens förordning (EG) nr 1608/2000 av den 24 juli 2000 om fastställande av övergångsåtgärder i väntan på slutliga tillämpningsbestämmelser för förordning (EG) nr 1493/1999⁽³⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 731/2001⁽⁴⁾, skall vissa av rådets bestämmelser som upphävs genom artikel 81 i förordning (EG) nr 1493/1999 förlängas och gälla till och med den 31 mars 2001 i väntan på att tillämpningsföreskrifterna för den förordningen utarbetas och antas. Detta gäller särskilt rådets förordning (EEG) nr 2392/89 av den 24 juli 1989 om allmänna bestämmelser om beskrivning och presentation av vin och druvmust⁽⁵⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1427/96⁽⁶⁾.
- (2) Enligt artikel 13.2 b och 13.3 a i kommissionens förordning (EEG) nr 3201/90 av den 16 oktober 1990 om närmare bestämmelser för beskrivning och presentation av vin och druvmust⁽⁷⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1640/2000⁽⁸⁾, får undantag från artiklarna 30 och 31 i förordning (EEG) nr 2392/89 medges för vissa importerade viner när det gäller att använda namnet på en druvsort och att ange skördeåret.
- (3) En benämning som anger en högre kvalitet och som enligt nationell lagstiftning får användas på ett tredje lands egna marknad måste enligt artikel 26.2 c i förord-

ning (EEG) nr 2392/89 godkännas av gemenskapen för att få användas även på gemenskapens marknad.

- (4) I bilaga XII till kommissionens förordning (EG) nr 1622/2000 av den 24 juli 2000 om vissa tillämpningsföreskrifter för förordning (EG) nr 1493/1999⁽⁹⁾, ändrad genom förordning (EG) nr 2451/2000⁽¹⁰⁾, anges undantag enligt artikel 19 i förordningen i fråga om halten av svaveldioxid i vissa viner. I bilaga XIII till samma förordning anges undantag enligt artikel 20 i förordningen från halten av flyktiga syror i vissa viner.
- (5) Enligt artikel 33 i förordning (EG) nr 883/2001 av den 24 april 2001 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 1493/1999 när det gäller handeln med produkter inom vinsektorn med tredje land⁽¹¹⁾ får undantag medges för vissa importerade viner som avses i artikel 68.2 a i förordning (EG) nr 1493/1999, särskilt i fråga om en verklig alkoholhalt i volymprocent som är lägre än 9 % eller en total alkoholhalt i volymprocent som utan berikning är högre än 15 %.
- (6) De viner med ursprung i Kanada för vilka benämningen "Icewine" får användas framställs under liknande förhållanden som de viner med ursprung i gemenskapen för vilka benämningen "Eiswein" får användas. För att dessa viner med ursprung i Kanada skall kunna importeras och saluföras och för att vissa benämningar som används för dem skall kunna anges på etiketten är det nödvändigt att medge de undantag som angetts ovan, nämligen att namnet på en druvsort, skördeåret, en benämning som anger en högre kvalitet, halten av svaveldioxid, halten av flyktiga syror samt den verkliga alkoholhalten och den totala alkoholhalten i volymprocent får anges på etiketten.
- (7) Förhandlingar om ett heltäckande avtal om handeln med vin pågår mellan gemenskapen, företräd av kommissionen, och Kanada. Båda parter önskar nå fram till ett tillfredsställande avtal inom rimlig tid. För att underlätta

⁽¹⁾ EGT L 179, 14.7.1999, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 328, 23.12.2000, s. 2.

⁽³⁾ EGT L 185, 25.7.2000, s. 24.

⁽⁴⁾ EGT L 102, 12.4.2001, s. 33.

⁽⁵⁾ EGT L 232, 9.8.1989, s. 13.

⁽⁶⁾ EGT L 184, 24.7.1996, s. 3.

⁽⁷⁾ EGT L 309, 8.11.1990, s. 1.

⁽⁸⁾ EGT L 187, 26.7.2000, s. 41.

⁽⁹⁾ EGT L 194, 31.7.2000, s. 1.

⁽¹⁰⁾ EGT L 282, 8.11.2000, s. 7.

⁽¹¹⁾ Se sidan 1 i detta nummer av EGT.

diskussionerna bör dessa undantag medges i form av en övergångsåtgärd i avvaktan på att avtalet träder i kraft.

- (8) Förvaltningskommittén för vin har inte avgivit något yttrande inom den tid som dess ordförande har bestämt.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EEG) nr 3201/90 ändras på följande sätt:

- a) I artikel 13.2 b, skall följande strecksats läggas till:
 "— Kanada, betecknade med uttrycket 'Icewine'."
- b) I artikel 13.3 a, skall följande strecksats läggas till:
 "— Kanada, betecknade med uttrycket 'Icewine'."
- c) I bilaga I skall följande punkt läggas till efter punkt "3a. Australien":
 "4. KANADA
 — 'Icewine' i förekommande fall med benämningen 'V. Q. A.' eller benämningen 'Vintners Quality Alliance'."

Artikel 2

1. I bilaga XII till förordning (EG) nr 1622/2000 skall följande stycke läggas till:

"Som komplement till bilaga V punkt A till förordning (EG) nr 1493/1999 skall det övre gränsvärdet för svaveldioxidhalten höjas till 400 mg/l för vita viner med ursprung i Kanada som har en restsockerhalt uttryckt i inverterat socker på lägst 5 g/l och för vilka benämningen 'Icewine' får användas."

2. I bilaga XIII till förordning (EG) nr 1622/2000 skall följande led läggas till:

"g) för viner med ursprung i Kanada

till 35 milliekvivalenter/l för viner för vilka benämningen 'Icewine' får användas."

Artikel 3

Förordning (EG) nr 883/2001 ändras på följande sätt:

- 1) I artikel 33.1 skall följande läggas till som led d:
 "d) Vin med ursprung i Kanada och med en verklig alkoholhalt i volymprocent på lägst 7 % eller en total alkoholhalt i volymprocent, utan berikning, på över 15 %, om det beskrivs med
 — en geografisk beteckning, och
 — benämningen 'Icewine'
 i enlighet med lagstiftningen i provinserna Ontario och British Columbia."
- 2) I artikel 33.2 skall en hänvisning till led d läggas till.
- 3) I bilaga VI till förordning (EG) nr 883/2001 skall "Kanada" utgå.

Artikel 4

Denna förordning träder i kraft den sjunde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 24 april 2001.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen